

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh žehnává.”

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed. Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 7.

Saturday February 13, 1988 (Sobota 13. 2. 1988)

Inka Steinská:

VZPOMEŇTE NA SVATOPLUKA!

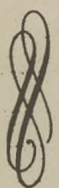
Připomínáme si 80. výročí smrti Svatopluka Čecha
(* 21. 2. 1846 † 23. 2. 1908)

Otvírám starou knížku a roj vzpomínek začne svou sentimentální hru. Doba dávno propadlá oživne na obrazovce mé paměti. Vidím viktoriánský, měšťanský byt mých prarodičů, plný tretek, krajek, vyřezávaného nábytku. Jsme po večeři. Stůl je pokryt temně zelenou vlněnou přikrývkou, která je v rozích zdobena aplikovanými sametovými, tmavými květy. Není už nová. Sem tam je nějaká kaňka, nebo jiná skrvna, o kterou jsem se přičinila. Na stínítku lampy nad stolem nízko stažené se chvějí korálkové třásně. Osoby kolem stolu jsou v polostínu. Vlevo babička loupe jablka s neobyčejnou rychlostí a zručností je čtvrtí a vykrajuje jaderníky a klade čtvrtky na misku uprostřed stolu. Dědečkovy paže v okruhu světla v rukávech saka s černošedým vzorem, ruce zasazené do bělostných, naškrobených manžet. Široké ruce českého sedláka, který se stal intelektuálem; drží tuhle knížku. Už tenkrát byla trochu odřená. Jsou to různá vydání různých Čechových prací svázaná místním knihařem do jednoho svazku. „Lešetínský kovář a menší básně“, „Ve stínu lípy“, „Písně otroka“. Dědeček si nasazuje cvikr a předčítá melodickým hlasem učitele, který je zvyklý přednášet latinské a řecké hexametry:

„Jak vlny osením, po tobě hrají
mé vzpomínky a touhy, rodný kraji!
Když za večera, v dusných města zdích,
kol čela starostí se věsí příze,
jak často náhle písmeny v mé knize
se měníávají v roje kvítků tvých...”

Zlaté renety chutnají ořechově sladko-hořce. Jez, holčičko, jablíčka. Když sníš na noc jablíčko, budeš mít dušičku jako v peřince. Jablek ubývá a s dědečkových rtů plynou verše

„a duch můj řadou známých pokojů
s pocitem blaha teskného se chvěje,
leč darmo hledá milé obličej
a známý nábytek - nic nezří tam
co družilo se k dětským snům a hrám...
Vše jiné kol a cizích lidí pata
sen mého mládí šlape přeblahý...”

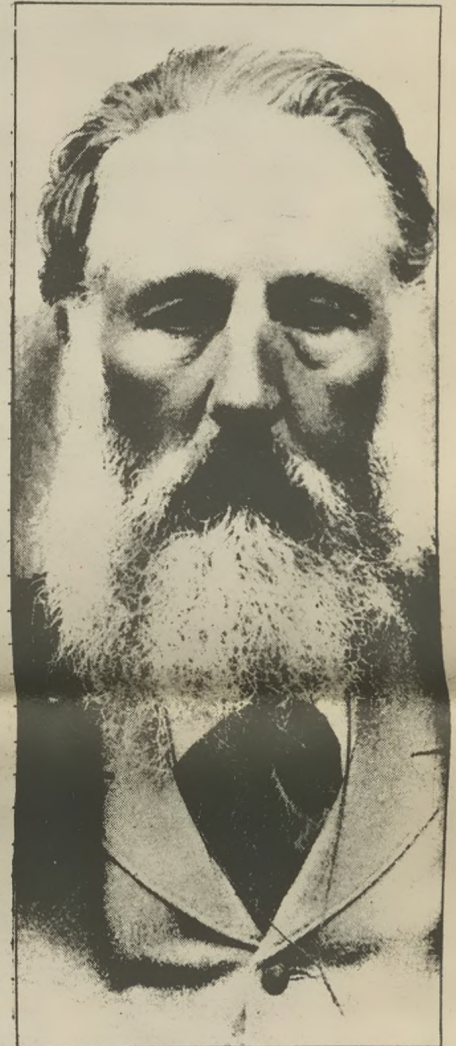
Kolik mi to mohlo být let? Méně než deset. Bylo to začátkem třicátých let. Chodila jsem do Mašarykovy školy a v čítankách a v učebnicích ještě byly Čechovy básně. Možná, že i dnes děti čítají Čecha. „Výlet pana Broučka“ je prý dosud povinná školní četba. Měl tu smůlu, že ho oficiální komunisté „znárodnili“. Odmítal veřejné pocty za Rakouska, odmítl by je jistě i dnes.

Svatopluk Čech se narodil 21. února 1846 v Ostředku u Benešova. Jeho otec byl hospodářský úředník, jmenoval se František a pocházel ze selského rodu z Peruce. Maminka Klára roz. Raková byla z úřednické rodiny. Čechovi se často stěhovali; v letech 1853-56 spravoval František v Litni u Berouna. Bydleli v zámečku, před kterým stávala košatá lípa. Ve stínu této lípy se scházivali litemští sousedé, někdy se k nim přidružil také pan správce Čech, pan farář Hanous a pan učitel Pacovský. Ale hospoda tam na blízku nebyla. Liteňskou lípu si přenesl básník do

městečka Vraného ve slánském kraji před hospodu. František Čech tam konečně zakotvil na 17 let jako ředitel kapitulních statků. V té době byl už Svatopluk na studiích v Litoměřicích a pak na novoměstském piaristickém gymnasiu a na právnické fakultě. Vystudoval práva, několik let pracoval jako advokátní koncipient ve Slaném a v Praze. Už jako gymnasista začal psát básně, přispíval do různých časopisů a od roku 1878 se věnoval jen literatuře.

Toho roku totiž založil se svými bratry Vladimírem a Václavem a S. Hellerem časopis „Květy“. Byl to rodinný podnik, Svatopluk byl redaktorem do roku 1899 a uložil v tomto měsíčníku své nejlepší básně a povídky.

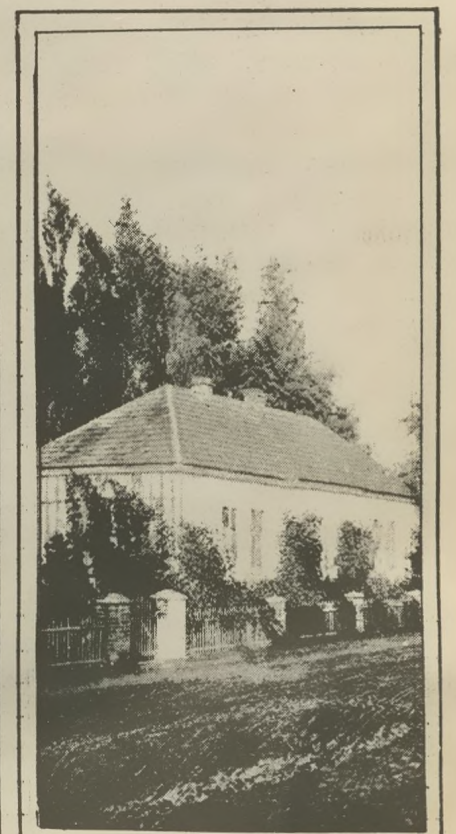
Ačkoli v národním povědomí žily a snad ještě žijí Čechovy idylické veršované povídky „Ve stínu lípy“ a „Lešetínský kovář“ byly za jeho života nejpobulárnější jeho lyricko - tendenční básně, v kterých se obrazel duch doby, názory mladočeské strany a vznik pokrokového hnutí. V roce 1895 vycházejí „Písně otroka“, které průhledným symbolismem - líčením utrpení barevných ras - protestují proti současným událostem v Praze. Skupina mladých intelektuálů, kterou vedl mladý právník Dr. Alois Rašín, byla pobouřena smířlivými úmluvami staročechů s Němci a s vídeňskou vládou o úpravě jazykových poměrů v Čechách. Pokrokové hnutí mládeže, tj. radikální mladočeši, viděli v tzv. „punktacích“ nebezpečí pro naděje Čechů, že se jim podaří získat v Rakousku stejné postavení, jaké měli od r. 1867 Maďaři. Situace tenkrát byla podobná jako je dnes pro Chartu 77. Mladí lidé si připomínali výročí císařského reskriptu ze dne 12. září 1871, jímž císař slíbil uznat práva Čechů a dát se korunovat na českého krále. Tyto naděje se však v důsledku mezinárodní situace a tlaku Němců rozplynuly. O dvacet let později si pokroková mládež s Rašínem v čele připomínala tuto nespravedlnost. Psali o tom, konali schůze a tzv. „tábory lidu“. Došlo to tak daleko, že byl nad Prahou a okolím vyhlášen výjimečný stav, 78 mladých mužů bylo zatčeno, byl s nimi veden proces, že se údajně tajně spolčovali v organizaci „Omladina“, která však nikdy neexistovala. Dr. Rašín a jeho přátelé byli vězněni na Borech u Plzně od června 1894 do listopadu 1895. Toho roku vyšly „Písně otroka“, a dílo se četlo jako aktuální politický text. Během dvou let dosáhlo 24 vydání. Vydání, které mám po ruce je z roku 1908, počtem jedenatřicáté.

Svatopluk Čech

Čechovo rodiště - zámek v Ostředku u Benešova.

Čechův dům v Obříství.

Sloupek informací

**o situaci v Nikaragvě po zamítnutí
US kongresem presidentovy žádosti o další
pomoc bojovníkům za svobodu „contras”,
a o stále napjaté a těžko řešitelné
otázce prastarého nepřátelství
mezi nevlastními bratry téhož otce
Abraháma ve „Svaté zemi”.**

**Vojáček Ortega se ukázal být
dobrým žákem Moskvy vyu-
žíváním naivity a nejednotnosti
US kongresníků.**

Washington. - Dne 3. února US Dům reprezentantů zamítl žádost presidenta Reagana o 36.2 milionu dolarů na výpomoc pro nikaragžské bojovníky za svobodu „contras”. Celkem hlasovalo 219 reprezentantů proti výpomoci a 211 pro výpomoc. Proti výpomoci hlasovalo 207 demokratů a 12 republikánů, a pro výpomoc 47 demokratů a 164 republikánů. Bílý dům vyslovil své zklamání nad tímto zamítnutím, protože, kdyby tato výpomoc byla schválena, sandinistická vláda v Managvě by byla donucena uskutečnit požadavky demokratizace mírového plánu pěti středoamerických presidentů, podepsaného v Guatemale 7. srpna 1987. Demokratičtí reprezentanti slíbili, že později předloží svůj vlastní plán pro výpomoc guerilům contras v podobě potravin, léků a oděvů.

Demokratická strana by však prý mohla změnit tento svůj plán, kdyby v Nikaragvě došlo k náhlému zhoršení situace. Očekává se, že zamítnutí této žádosti presidenta Reagana o výpomoc pro contras nebude mít příliš velký vliv na civilní válku a boje guerilů contras v Nikaragvě v blízké budoucnosti. Partyzáni bojující za demokracii v Nikaragvě obdrželi totiž v posledních měsících velmi štědrá americkou výpomoc ve zbraních a zásobách střeliva; jen s touto výpomocí budou moci pokračovat ve válce celý jeden rok. Kromě toho soukromí pomocníci slíbili, že budou shánět potřebné finanční prostředky pro výpomoc nikaragžským bojovníkům za svobodu v případě, že by US kongres americkou vládní výpomoc zamítl. President Daniel Ortega řekl 4. února, že prý rozhodnutí US kongresu skončit americkou výpomoc pro contras sice přispěje k „demokratizaci ve střední Americe”, že však tím civilní válka v

Nikaragvě ještě skončena nebude, protože Reagan slíbil, že bude hledat jiné cesty k pomáhání contras. Sandinistická strategie se tedy podařila; jejich kosmetické kroky demokratizace dosáhly svého cíle. Stačilo zrušit výjimečný stav v zemi, obnovit jakousi velmi omezenou svobodu tisku, dovolit veřejné demonstrace, propustit některé politické vězně, odstranit „lidové soudy” a svolit k přímým vyjednáváním sandinistů s contras; US páni poslanci se pak cítili přesvědčeni o „dobré vůli” sandinistů, a výpomoc pro contras zamítl. Jeden z nikaragžských politických odpůrců sandinistů, Carlos Huembes řekl, že rozhodnutí US Domu reprezentantů aspoň přinutí sandinisty ukázat, zda opravdu mají v úmyslu provést demokratické reformy, či ne. Sandinisté se však prý v žádném případě nevzdají diktátorské vlády ve znamení srp a kladiva. Byli by „špatnými komunisty”, kdyby opravdu dovolili skutečný demokratický proces a dělili se o vládu s nekomunisty. - V roce 1987 byla v Nikaragvě inflace 1800 procent, hlavně v důsledku civilní války a ekonomického embarga Spojených států; čeká se, že tento rok by tam mohla být inflace až pěticiferná. Přiděly spotřebního zboží, elektřiny, gazolinu a vody jsou stále více snižovány. V mírových jednáních mezi sandinisty a contras - přerušených na dva týdny kvůli vážným neshodám - se má pokračovat v příštím týdnu. - Velitel bojovníků contras Enrique Bermudez řekl, že rozhodnutím US Domu reprezentantů nepomáhat jejich patryzánské síle sice „prohráli bitvu”, avšak neprohráli ještě ve válce, v které budou dále pokračovat. V minulosti se jim už stala podobná věc, když US kongres v roce 1984 odhlasoval skončení výpomoci contras, která zapříčinila aféru „Irangate” a teprve v roce 1986 se opět rozhodl jim pomáhat. Tehdy jim poskytl výpomoc ve výši 100 milionů dolarů a jejich posice v Nikaragvě se zlepšila a ustálila.

□
Prostému selskému rozumu je těžko pochopitelné, že národ, který tolik vytrpěl pod nacistickou totalitou vnucuje dnes svou totalitu nevlastnímu bratru - Palestincům, jimž má jen za zlé, že ze své rodné země po šestidenní prohrané válce ze strachu před vítězným Izraelem neutekli.

Jeruzalém. - Neklid Palestinců v okupovaných územích a způsob, jímž se Izrael snaží tento neklid rozdrtit, škodí oběma izraelským politickým

stranám, jak straně práce tak i koalici Likud. Pozorovatelé se však domnívají, že tato krize nebude mít zásadní vliv na izraelské volby, které se budou konat letos na podzim. Tvrdé zakročení ministra obrany Rabina proti palestinským demonstrantům způsobilo, že v parlamentě Kneset jeden arabský poslanec opustil stranu práce a nevyklučuje se, že i jiní izraelští Arabové by mohli následovat jeho příkladu. Ve straně Likud byl zase jeden izraelský nekonformista vyloučen ze strany proto, že požadoval schůzi s intelektuály PLO, a starosta Tel Avivu Shlomo Lahat vzbudil velké pohoršení uvnitř své strany Likud, když vyslovil požadavek, aby Izrael prostě odešel z okupovaných území. Dříve 50 tisíc Izraelitů demonstrovalo v Tel Avivu proti brutálnímu způsobu, jímž izraelská armáda a policie potlačily palestinské demonstrace. Toto všechno však jsou pouze povrchní zjevy; hlavní proud izraelské veřejnosti obou politických stran plně souhlasí s tvrdou politikou izraelské vlády proti demonstrujícím Palestincům. Političtí pozorovatelé říkají, že se zintenzivňuje rozdělení izraelské společnosti na dva tábory, na stranu práce, jejíž předseda Peres si získává sympatie umírněných Izraelitů svým plánem konečné „výměny země za mír”, to je požadavkem vrácení okupovaných území za plně zajištěný mír pro Izrael, a na radikální stranu Likud ministerského předsedy Jitzhaka Shamira, který chce pouze udělit Palestincům „větší autonomii”. Palestinci však říkají, že nestojí o takovou autonomii, která by jim dávala jen právo „organizovat po své vůli odstraňování odpadků z městských ulic”. V předvolební kampani bude bezpochyby jedním z hlavních předmětů debat řešení palestinské otázky. Kdopak asi při volbách zvítězí? Podle mínění pozorovatelů z přítomného stavu věci je možno předvídat, že v izraelské veřej-

nosti se sice vystupňuje polarisace, že však asi nebude význačnějších přechodů z jednoho tábora do druhého, a že se tedy věci mnoho nezmění a vše zase zůstane při starém: opět bude nutno utvořit z obou největších politických stran vládu národní jednoty, stejně jako tomu je v přítomnosti. Jen nepředvídané události mohou výsledky voleb změnit. - Útoky palestinské mládeže na izraelské vojáky kamením a lahveci gazolinu pokračují sporadicky jak v Gáze tak i na západním pobřeží Jordánu.

Armáda rozkázala stanné právo ve městech Nablus, Jenin a Anabta v Předjordání, jakož i v pěti tamních uprchlických táborech. Od 30. ledna izraelská armáda opět střílí do demonstrantů, protože tlučení demonstrantů holemi a zpěrážení jejich končetin nepřineslo žádný výsledek. Dne 1. února ve vesnici Anabta u Nablusu palestinská mládež udělala na ulicích barikády z hořících pneumatik, a když se před jednou zastavil izraelský vojenský konvoj, mládež začala na vojáky házet kamením. Vojáci, prý ve snaze „osvobodit se z tohoto zaskoku”, začali na mladé Palestince střílet, dva z nich zastřelili a tři postřelili. Židovští kolonisté se nyní otevřeně zlobí na izraelskou vládu a armádu, že prý jsou vůči Palestincům příliš mírní; prý by měli bořit domy rodin, jichž mládež házela na Izraelity kamením, a deportovat ihned každého Palestince, který by se proti Izraelitům dopustil násilí. Kolonisté považují Gázu a Předjordání za součást biblické země Izraele, která byla dána Židům samotným Bohem. - Dne 3. února izraelské vojáky zastřelili v Předjordání dalšího demonstrujícího Palestince a šest dalších zranili; 4. února pak při sporadických demonstracích bylo střelbou zraněno 7 Palestinců. V týž den 4. února časně zrána tři arabští guerilové překročili hranici a pronikli z Libanonu na izraelské území; při srážce s izraelskou

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu

a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD”, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

**Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.**

February 13, 1988 — Vol. XIII. No. 7.

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

vojenskou hlídkou byli dva izraelské vojáci zabiti, jeden z guerilů byl zastřelen, druhý byl chycen a třetímu se podařilo uprchnout zpět do Libanonu. Podle zprávy velitelství armády jednali tito guerilové ze solidarity s Palestinci v okupovaných územích a měli za úkol chytit v Izraeli civilní rukojmí v blízkém kibutzu Yiftah a pak vést jednání o jejich propuštění. Zodpovědnost za tento čin si přivlastnila sekce PLO, zvaná Fatah. V posledních třech měsících to už byl čtvrtý pokus o infiltraci arabských guerilů na území Izraele; přitom zahynulo celkem 9 izraelských vojáků. -

□
Nové diplomatické pokusy USA a Západní Evropy o mírové řešení izraelsko-palestinského konfliktu, který je při neústupnosti obou stran neřešitelný.

Na diplomatické frontě jsou nyní znovu podnikány kroky na zahájení jednání pro skončení arabsko-izraelského konfliktu a zjednaní míru na Blízkém východě. Generální tajemník OSN Javier Perez de Cuellar právě poslal na Blízký východ svého zvláštního vyslance Marracka Goulinga, který má zkoumat terén možností nového řešení v Egyptě, v Jordánsku, v Libanonu a v Sýrii; má se také setkat s autoritami PLO, pravděpodobně v Tunisku. Pak se možná ještě vrátí do Izraele, který už navštívil letos v lednu. - Ačkoliv USA v poslední době nejevily zájem podávat nové návrhy na urovnání problému Blízkého východu, po nynějších bouřích Palestinců a po projevu ochoty izraelského ministerského předsedy Shamira jednat o autonomii Palestinců v rámci smlouvy v Camp David, se USA rozhodly připravit „novou iniciativu“ pro mír na Blízkém východě. Zhruba se řídí Shamirovým návrhem. Už 1. února se vrátil z návštěvy v Jordánsku zvláštní presidentský vyslanec Philip Habib, který tajně jednal s jordánským králem Husseinem; sice se neví, o čem oba jednali, avšak má se zato, že tato mise neměla mnoho úspěchu. Podle vážných izraelských pramenů Spojené státy připravily nový plán pro mír na Blízkém východě o třech etapách:

1) Nejdříve by v zabraných územích a to ještě před měsícem září tohoto roku, byla udělena Palestincům autonomie; podle smlouvy v Camp David z roku 1978 by si však Izrael podržel vnitřní bezpečnost a zahraniční věci těchto území. 2) Potom by toto přechodné stadium

omezené autonomie potvrdila jakási mezinárodní konference. 3) Ještě před koncem tohoto roku by se vyjednáváním začalo hledat definitivní vyřešení palestinské otázky. Detaily o těchto třech etapách dosud nejsou známy.

S tímto návrhem prý s různými výhradami souhlasí jak Izrael tak i Egypt; ještě je potřeba, aby jej přijali Jordánsko a Palestinci. Dne 4. února odletěl na Blízký východ asistent US státního tajemníka Richard Murphy, který má jednat o novém americkém návrhu s vládami Sýrie, Saudské Arábie a Izraele. Z bezpečnostních důvodů plán jeho cesty nebyl předem odhalen. - Předtím 1. února USA vetovaly před Bezpečnostní radou OSN navrhovanou rezoluci, vybízející k zahájení mírových jednání o Blízkém východě pod záštitou OSN, ačkoliv ostatních 14 členů Bezpečnostní rady pro tuto rezoluci hlasovalo. Spojené státy odůvodnily toto své veto prohlášením, že tato rezoluce by byla překážkou nové iniciativy Washingtonu o mírových jednáních mezi Izraelem a Araby. -

V Římě Farouk Khodoumi, jeden z vůdců PLO, oznámil, že jeho organizace nebude brát ohled na žádnou „mírovou iniciativu“, dokud Izrael neskončí svou okupaci Gázy a Západního pobřeží. Pouze odchod izraelských vojsk může otevřít cestu k mírovým jednáním. Neodejde-li Izrael, pak PLO pouze přijme mezinárodní konferenci o Blízkém východě pod záštitou OSN, na které by organizace PLO měla plnou účast. Toto však nepřijmou ani Spojené státy ani Izrael, které považují PLO za teroristickou organizaci. - Ve Spojených státech někteří republikáni židovské rasy se domnívají, že kdyby nynější místopresident George Bush byl zvolen US prezidentem, snažil by se změnit politiku USA vůči Izraeli v tom smyslu, že by napříště vůči Izraeli byly nestrannými i přesto, že USA budou Izrael nadále štědrě podporovat. V soukromí prý totiž naznačil, že v záležitostech Blízkého východu zájmy Izraele až dosud „přílišně ovlivňovala rozhodování USA“. USA sice otevřeně straní Izraeli, avšak vysoká politická osobnost to nesmí tak otevřeně říci. - Ministři zahraničí 12 členských zemí Evropského společného trhu chtějí předložit svůj vlastní plán na vyřešení problému Blízkého východu, který by šel dále než nynější americký plán, aby byl přijatelný jordánskému králi Husseinovi; Hussein totiž není spokojen s americkým plánem, který dává Palestincům „jakousi autonomii“, avšak přiznává Izraeli nadále jeho kontrolu nad okupovanými územími. Evropané nesou s nevolí americké stranění Izraeli a vytýkají Spojeným státům, že odmítají účastnit se „aktivněji“ snah o mír na Blízkém východě, a že také odmítají kritizovat brutální způsob, jímž se Izrael snaží rozdrtit palestinské nepokoje. Vlády zemí Evropského společného trhu totiž dále trvají na svých zásadách, vyslovených v roce 1980 v Benátkách, pro vyřešení konfliktu na Blízkém východě:

1) Zajištění práva Izraele na existenci uvnitř bezpečných hranic; 2) uznání práva Palestinců na sebeurčení. Vloni mimoto ministři zahraničí přijali v Bruselu myšlenku mezinárodní konference o Blízkém východě, pod záštitou OSN, které by se také zúčastnilo pět trvalých členů Bezpečnostní rady OSN.

Dne 7. února ve vesnici Beit Omar na západním pobřeží Jordánu izraelské vojáky zastřelili tři demonstrující Palestince, házející na ně kamením. Také zemřeli - jeden 15-letý palestinský hoch z Gázy, kterého izraelské vojáky 6. února ztloukli holemi do hlavy, a jeden 10-letý palestinský chlapec, který byl postřelen izraelskými vojáky 5. února. Tím počet Palestinců usmrcených při těchto nepokojích vzrostl na 48.

Jak malicherné byly proti těmto problémům v dnešním Izraeli tzv. národnostní třenice v naší 1. republice - a jak jsme dopadli?!

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

DO CLEVELANDU A OKOLÍ VÝZVA KRAJANSKÉHO VÝBORU

Milí přátelé,

Klub bývalých čs. politických vězňů v exilu, známý jako „K-231“, plánuje postavit památník obětem komunistického teroru v řadách českého a slovenského lidu. Památník bude postaven v kanadském Torontu, v národním středisku Masaryktown. - Počet usmrcených politických vězňů v Československu mezi únorem 1948 až léty šedesátými je odhadován na 8,000. Žalářováno bylo v těch letech na 220,000 lidí.

Krajanský výbor na své výroční schůzi se usnesl úsilí K-231 podpořit nejen morálně, ale i finančně. Vyhlášíme proto v Clevelandu a okolí ke 40. výročí „Února 48“ sbírku ve prospěch postavení památníku obětem komunistického teroru. Vždyť mezi popravenými, nebo po mnohá léta žalářovanými byli lidé, které jsme znali, často Vám blízcí, nebo dokonce členové Vašich rodin a pokrevní příbuzní. V každé třetí české či slovenské rodině byl někdo komunisty persekčován.

Věříme, že nezůstanete lhostejnými k naší výzvě a štědrým darem podpoříte tuto akci: Váš šek vystavte laskavě na Krajanský výbor nebo Czechoslovak Committee - (s poznámkou Monument) - a zašlete jej na adresu: Krajanský výbor - Czechoslovak Committee, P.O. Box 347, Cleveland, OH 44127.

Váš dar bude projevem úcty k převelikému zástupu nevinných lidí, kteří trpěli a umírali proto, že milovali svobodu.

Václav Hesoun, předseda
Přemek Kocián, tajemník

Podle mluvčího čs. ministra zahraničí - nejsou v Československu žádní „političtí“ vězňové

Dne 17. ledna 1988 přiletěl do Prahy na třidenní návštěvu americký lékař prof. dr. Robert Lawrence. Účelem jeho návštěvy byla snaha navštívit šest politických vězňů, kteří si odpykávají dlouhodobé tresty ve Valdicích a v Minkovicích a o jejichž zdravotní stav byla „Chartou 77“ vyslovena obava. Charta 77 v této věci požádala o pomoc i Mezinárodní červený kříž. Prof. dr. Lawrence spolupracuje s newyorskou organizací „Helsinki Watch“, jejímž prostřednictvím byla cesta do Československa zařízena. Prof. dr. Lawrence měl navštívit tyto vězně: Jiřího Wolfa, Františka Veise, Waltera Kaniu, Pavla Wonku, Josefa Romera a Petra Hauptmana. Všichni byli odsouzeni z údajného zločinu podvracení republiky, špionáže, nebo poškozování zájmů republiky v zahraničí.

Po příletu do Prahy byl prof. dr. Lawrence oficiálně na ministerstvu zahraničních věcí informován, že v Československu neexistují žádní političtí vězňové, „...ale jen osoby, odsouzené za kriminální trestní činy...“ Americký lékař byl také informován, že příprava návštěvy v „nápravně výchovném ústavě“ - (čili ve věznicích) - by si vyžádala aspoň dva měsíce. Prof. dr. Lawrence úředníky

ministerstva zahraničních věcí v Praze ujistil, že ani on, ani organizace, kterými byl vyslán, neopouštějí plán navštívit československé vězně, a že setrvávají na svém záměru. Úředníci MZV vzali jeho prohlášení na vědomí s tím, že se celou záležitostí začnou zabývat.

Prof. dr. Lawrence mluvil také s rodinami vězňů a s některými signatáři Charty 77.

-afa-

Československá společnost pro vědy a umění

odbočka Chicago
Vás zve

na

KULTURNÍ VEČÍREK

v pátek 19. února 1988
v Mid-America Federal Savings
- (5900 W Čermak Rd. Cicero, IL.)

V 7:00 P.M. je členská schůze
a v 7:30 P.M. česká přednáška
p. Antonína Jandáčka:

JEDLÉ A NEJEDLÉ HOUBY

Dr. Eduard Dvořák, předseda
Z. P. Brandler, tajemník

Pravidelné české bolioslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

DOBA "BĚHEM ROKU"

6. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty jsi řekl, že přebýváš v těch, — kdo jsou spravedliví a čistého srdce. — Dej nám svou milost, ať žijeme tak, — abychom byli tvým důstojným příbytkem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z TŘETÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Lv 13, 1-2, 45-46)

Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: "Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna — což bývají příznaky zhoubného malomocenství — ať je přiveden k veleknězi Áronovi nebo k některému z jeho synů kněží.

Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, ať chodí v roztrhaných šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: Nečistý, nečistý! Je nečistý po všechen čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOSTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 10, 31 - 11, 1)

Bratři! Ať jíte, pijete nebo cokoliv jiného děláte, všechno to dělejte tak, aby to sloužilo k Boží oslavě. Nebud'te kamenem úrazu ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se taky snažím o to, abych pamatoval při každém jednání na druhé, a nehledím jen na to, co je prospěšné mně, nýbrž na to, co prospívá mnohým, aby tak mohli dojít spásy.

Napodobujte mne, jako já Krista.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 1, 40-45)

K Ježíšovi přišel malomocný a na kolenou ho prosil: "Chceš-li, můžeš mě očistit." I slitoval se, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl "Chci, buď čist." A hned odstoupilo od něho malomocenství a byl očištěn.

I pohrozil mu, poslal jej ihned pryč a řekl mu: "Ne abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co Mojžíš přikázal jim na svědectví."

On však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlašoval, takže Ježíš nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A chodili k němu odevšad.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování
v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich
příbuzných z Československa,
tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům
je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Otec Jiří Novotný, S.J.

ŠESTÁ NEDELE V MEZIDOBÍ

14. února 1988

1. čtení: Lev 13, 1-2, 45-46 Malomocenství

Levitikus, Třetí kniha Mojžíšova se obvykle vůbec nečte, nebo se čte málo, protože obsahuje především předpisy chrámové, které dnes, kdy chrám již neexistuje, ztratily svůj význam. Mezi nimi je ovšem i poučení o tom, co má dělat malomocný, když se zjistí u něho tato zákeřná choroba. Uvádí se dnes, aby se osvětlilo, co se bude za chvíli číst v evangeliu.

Malomocenství je rozšířeno především v širokém rovníkovém pásmu Asie, Afriky a Jižní Ameriky, kdežto v našich zemích se vyskytuje velice zřídka. Odborníci odhadují, že na světě může být 12 až 20 milionů případů malomocenství, kdežto v tak velké zemi jako jsou Spojené státy jich není víc než dva tisíce. Zdá se, že houbový bacil, bakterie, která působí tuto ákazu, se přenáší spíše cestou dýchání než dotekem. I hmyz může být prostředníkem nákazy. Kromě toho se zjistilo, že ne všichni lidé jsou stejně náchylní k onemocnění. Bacil se našel i u lidí jinak zdravých, kteří jsou vůči němu zřejmě odolnější.

Bacil napadá především nervy povrchové, takže nemoc se ukazuje v prvé řadě na pokožce končetin, ale mnohdy také na tváři. Tam, kde nervy nepůsobí, i tkáň odumírá, pokožka bělá a ruce i nohy se postupně znetvořují. Když je zasažena tvář, může dojít i k oslepnutí. Ponechána sama sobě, nemoc má tendenci se nebezpečně rozšířit po těle. Dnes však existují léky, schopné při dlouhém léčení nemoc zastavit a to ve velké většině případů.

Podle Levitika nemocný má být knězem vzdálen od tábora

lidu - zákon byl ustanoven ještě na poušti, kde lidé žili v táborových stanech - má žít o samotě a při setkání se zdravým na sebe musel upozorňovat voláním: Nečistý, nečistý! I když staří neznali naši lékařskou vědu, věděli, že nemoc je velmi nakažlivá a že ne všichni lidé jsou proti ní imunní. Ostatně znetvoření tváře nebo údů činilo přebývání nemocného mezi ostatními krajně protivným, ne-li odpuzujícím jak pro nemocného, tak i pro jeho okolí.

Ve Starém zákoně známe dva slavné případy malomocenství. Naamana, velitele vojska aramejského krále uzdravil prorok Eliseus, kdežto judský král Oziáš, jinak velmi rozvázný a zdatný, byl stížen malomocenstvím zato, že si osopoval kněžské funkce a chtěl sám přinést kadidlo Hospodinu v chrámě. Deset let žil ve zvláštním domě a místo něho vládl jeho syn Jotam. Zajímavé, že Matouš ho nevyloučil ze svého rodokmenu Páně, i když odtud vypustil jména některých jiných nehodných králů. V roce smrti Oziášovy měl prorok Isaiáš známé vidění Hospodina v chrámě, při němž serafové zpívali třikrát svatý, jak my to po nich opakujeme při každé mši svaté.

2. čtení: 1. Kor., 10, 31-11, 1 Pavlov příklad

Oslava Boží zůstávala stále starostí Pavlovou. Nyní ukazuje, jak si tuto oslavu předstává. Pro něho křesťanský lid, jeho „svatí“, mají být lidé i mravně vzorní. Mají se svým životem odlišovat jak od židů tak i od pohanů.

Morálka židovského lidu se vyznačovala svým vnějším zachováváním předpisů zákona. Hlavně je zajímalo a zajímá, co se smí a nesmí jíst. Proto rozdělují živočichy na čisté a nečisté a jedí jen maso čistých a chrání se požívání krve. S druhé strany je však známo, jak svědomitě zachovávají morálku rodinnou, jak si váží práce, jak

dodržují svůj sváteční den, sabat, jak studují Toru, a Písmo svaté vůbec. I když křesťané nemají též zákon, přece zachovávání vlastního zákona vzbuzuje úctu i u jinověrců, a svatý Pavel to věděl.

Pohané žili způsobem mnohem volnějším, ale i tam bylo zapotřebí dávat pozor, když se jednalo o styčné body. Pavel v téže epištole dává pravidla, za jakých okolností se může jíst maso zvířat obětovaných v pohanských chrámech.

K jeho zmínce o pohoršení můžeme poznamenat, že se vlastně jedná o dvojí hřích. Nejen že člověk hřeší sám, ale dělá to takovým způsobem, že svádí ke hříchu i druhé, anebo, jsou-li to lidé čestní, kteří se špatným příkladem svést nedají, stává se předmětem jejich řečí a odsouzení svého jednání.

Hlavní charakteristiku křesťanského jednání vidí Pavel v tom, že křesťan myslí více na druhé než na sebe. Veškerý egoismus se nesrovnává s jeho zásadami lásky. Dělá-li co křesťan, má myslet přitom v prvé řadě na to, jak by tím mohl přinést prospěch svému bližnímu. Tam ovšem Pavel navazuje na příklad Krista Pána, který nežil pro sebe, nýbrž ke spáse druhých, ke spáse všeho světa. Altruismus povyšuje člověka na úroveň Boží, protože Bůh nemá zapotřebí ničeho z toho, co dal k dispozici člověku. Dává mu to zdarma a k jeho užítku. Za žádné suroviny ani plody se nemusí platit Bohu. Má se mu však příslušně poděkovat, na příklad při dožínkách. Zato se platí lidským majitelům, kteří si to jedním nebo druhým způsobem přisvojili.

Ale Pavel ví, že slova hýbou, ale příklady táhnou a proto se snaží žít, jak se na rádného křesťana patří. Nejen že káže, nýbrž také podle svého kázání jedná. Proto se může dát za příklad svým věřícím. Ostatně již Starý zákon vkládá do úst

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

"Only Mama Cooks Better"

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

MAIL ORDER NOVINKA

Prímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kraslice malé i velké - (na skořápkách slepičích i husích vajec).

Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

J. KETTNER
ENTREPRISES

27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

Božích slova: Bud' te svatí, jako já jsem svatý. A Pavel napomíná k následování příkladu Krista Pána, kterého žádný z těch křesťanů neviděl a proto také ukazuje na příklad svůj, protože jeho oni vidí.

Evangelium: Mk 1, 40-45

Uzdravení malomocného

Všechny druhy uzdravení, o kterých čteme v evangeliích, mají i svůj symbolický význam. Malomocenství vylučovalo člověka za společenství jeho lidu. Musel žít o samotě. Podobně i hřích vylučuje hříšníka ze společenství svatých v církvi a dělá to osamoceným v jeho hříchu. Ne nadarmo vyznáváme své hříchy knězi, který je zástupcem jak Boha tak i církve a který svým rozhřešením nás usmíruje nejen s Bohem, nýbrž i se společenstvím věřících, „svatých“ v církvi.

Ostatně něco podobného bylo nařízeno malomocným již ve Starém zákoně. Museli se ukázat kněžím, když malomocenství začínalo a také potom, když se cítili uzdraveni. A kněz svou autoritou je odlučoval od lidu nebo je přijímal zpět. Hřích je skutečnost vnitřního svědomí. Většinu hříchů nikdo jiný nevidí, takže o nějakém prohlášení za hříšníka nemůže být ani řeči, ledaže by se jednalo o pohoršení, o němž jsme slyšeli v epištole. Ale za spravedlivého je prohlašován každý kajcíník.

Církev šla tak daleko, že odsoudila učení, podle něhož ten, kdo je ve hříchu nesmí zastávat žádnou veřejnou funkci. Tohoto učení se drželi i naši husité. Král, který upadl do těžkého hříchu, přestává být králem a ztrácí pravomoc nad svými poddanými a kněz, který v těžkém hříchu slouží obět' mše svaté, dělá to neplatně. Kdyby se takové učení přijalo, nikdo by si nebyl nikdy jist, zda byl přítomen skutečně mši svaté, ani zda skutečně přijímal tělo Páně, anebo jen prostě neposvěcenou hostii či oplatek. I když bylo falešné, toto učení chtělo ukázat na zlobu hříchu a na jeho neblahé důsledky pro společenství věřících k jakým by mohlo dojít, kdyby nebylo milosrdenství Božího a svatosti církve.

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pišťe na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

Kard. Josef Höffner:

Slovo na rozloučenou

Jako kněz a biskup hlásal jsem často radostnou zvěst o křesťanském umírání. Čím více mi přibývá let, tím více se toto poselství začínalo dotýkat i mne; byl jsem si vědom, že „brzo budu muset odejít“ (2 Petr 1,14), že „chvíle, kdy mám odejít, je tady“ (2 Tim 4,6).

Naše víra neuemňuje význam smrti. Na každého z nás přijdou tehdy zážitky, které jsme neměli nikdy předtím. Smrt je zákon, je soud. Avšak ztratila už svůj osten (1 Kor 15,55). Při návratu Našeho Pána bude definitivně zničena „jako poslední nepřítel“ (1 Kor, 15,26). V Kristu začalo i naše zmrtnýchvstání. „Na prvním místě je Kristus; pak následují ti, kteří mu náležejí, a stane se to při jeho příchodu.“ (1 Kor 15,23).

Jsem si plně vědom, že existuje život - můj pozemský život - který však ještě není plným životem, a že existuje smrt - moje lidská smrt - která neusmrcuje a nerozděluje po všech stránkách. Po zasévání přijde žně. Jsme na pochodu z ciziny do vlasti, z nestálého stanu do otcovského domu, z města pozemského do nebeského Jeruzaléma. Jsou to vždy jen přechodné, pomíjející hodnoty, oč usilujeme v oblastech vnitrosvětských. Náš poslední cíl je Bůh.

A tak odevzdávám svůj pozemský život do rukou Stvořitele, v naději, že Ježíš Kristus, „světlo lidí“ (Jan 1,4), půjde se svým světlem přede mnou při mém přechodu do věčnosti. Můj život, moji bez-

pečnost v církvi, povolání ke kněžství - to vše mi daroval Bůh bez mé zásluhy. Proto je můj odchod z tohoto světa úkon díků. Děkuji Ježíši Kristu za to, že jsem v údivu mohl zkoušet jeho životodárnou lásku v jeho církvi, která - přes všechny své skvrny a vrásky - je jeho snoubenka a naše matka; zakoušel jsem ji při své kněžské práci v Saarbückenu, Kailu a Trevíru*, jako biskup v Münsteru a Kolíně: jak totiž Pán v Eucharistii byl mezi námi přítomný, jak hledal zbloudilé, odpouštěl hříchy, jak těšil nemocné a umírající a mladé muže a dívky volal, aby šli za ním.

Děkuji svým rodičům a sourozencům za jejich lásku a dobrotivost. Děkuji věřícím za jejich důvěru, svým bratřím biskupům, kněžím a jáhnům za bratrskou spolupráci na vinici Páně. Děkuji řeholníkům a řeholním sestrám a tolika ženám a mužům, kteří slouží církvi ať už zcela, nebo při svém zaměstnání. Ne na posledním místě děkuji těm, kdo mi stáli to boku neúnavně a trpělivě po všechna léta v mé domácnosti.

Necht' mi Bůh odpustí moje hříchy a poklesky, moje slabosti

a moje opominutí a necht' je mi milosrdným soudcem na přímluvu Matky Boží Marie. Prosím všechny, koho jsem urazil a zarmoutil, nebo kteří se domnívají, že u mne nenašli porozumění, aby mi pro lásku Ježíše Krista odpustili.

Bůh svěřil pastýřskou berlu svatého Materna** do mých slabých rukou v době po strážce sociální a vnitrocírkevní velmi pohnuté. Viděl jsem, jak se na církev útočí zvnějšku i zevnitř. Avšak právě v těchto letech kvasu a přeměn těšila a posilovala mne jistota, že Ježíš Kristus ve své církvi žije a je činný.

Nyní musím před ním vydat počet; proto prosím a zapřísahám všechny věřící kolínského arcidiecéze, aby vytrvali v lásce a věrnosti ke Kristu a k jeho církvi, která je jeho tělem (Kol 1,24), aby si uchoval jednotu ve víře - ve společenství s nástupcem sv. Petra - aby následovali Krista ve svém denním životě a aby svým svědectvím křesťanského života „zpřítomňovali církev a činili ji aktivní na oněch místech a v oněch okolnostech, kde pouze s jejich

pomocí se může stát solí země“ (Konstituce „Světlo národů“, 33).

Bůh požehnej kolínskou arcidiecézi a opatruj ji, její rodiny, děti a mládež, otce a matky, lidi starší věkem, kněze, jáhny a řeholníky a řeholní sestry.

Vzpomeňte si na mne v modlitbě. Volám k Pánu: „Bud' mi milostiv podle svého hojného milosrdenství.“ (Neh 13,22). „K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši“ (Ž 25,1).

Popeleční středa, 20. února 1980.

† Josef kard. Höffner

* Jsou to místa, kde kard. Höffner působil jako mladý kněz, kaplan.

** Svatý Maternus je první kolínský biskup, jehož jméno je známo; 2.10.313 předsedal synodu v Římě a jeho jméno je uvedeno mezi účastníky synodu v Arles r. 314. Za Karla IV. se jeho úcta dostala i do Čech a do Slezska. Kard. Höffner se tedy považuje za Maternova nástupce, tak jako my říkáme, že pražský biskup přebírá berlu svatého Vojtěcha.

DOPORUČTE HLAS NÁRODA SVÝM PŘÁTELŮM A ZNÁMÝM

ADMS ENTERPRICES RESIDENTIAL COMMERCIAL CONTRACTOR

GENERAL CARPENTRY WORK * CONCRETE
TUCK POINTING * KITCHEN * BATHROOMS
REC. ROOM * ROOFING * SIDING
CEILING FLOORS * WALLS TILE * PAINTING
PLASTERING * OAK FLOOR SANDING

JOHN BOSELA ☎ 620 - 8110 or PAGE 719 - 4040

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

VROUCÍ VZPOMÍNKA

„Chceš-li vejít do mého království,
musíš změnit své lidské smýšlení
a žít podle přikázání mého
evangelia“.
Kristus.

Ve čtvrtek 18. února tomu už letos bude třináct let, kdy nám náhle a tragicky odešel na věčnost v plném mužném věku náš jediný syn a otec rodiny

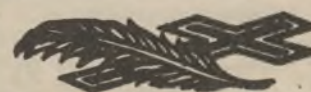
FRANTIŠEK FRONĚK ml. stavební kontraktor a betonář v býv. otcově firmě.

Mezitím mi za ním odešel v r. 1986 na věčnost i náš táta a můj milovaný manžel - také František - a tak jsem tu nyní zůstala sama, osamocená, a děkuji všem svým drahým přátelům a známým, kteří mi tak křesťansky upřímně, obětavě a laskavě ve všem pomáhají zaplnit mou opuštěnost a samotu. Ráno i večer pak na oba své drahé zesnulé - tátu i syna - v modlitbě denně vzpomínám.

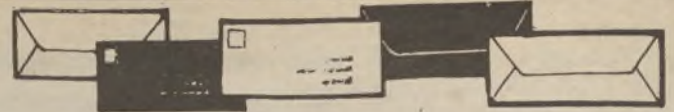
V sobotu 20. února 1988 v 6:15 hod. večer budou naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru (2414 S. 61st Ave.) obětovány za spásu Fanošovy duše.

Děkuji všem, kdo si na něho i na tátu se mnou v upřímné modlitbě vzpomenou.

EVA FRONKOVÁ, matka;
Michael a Tomáš, vnuci.

DOPISY našich čtenářů

Vážený a milý pane doktore, doufám, že se nebudete na mne zlobit, když o informaci, kterou jste poslal mně, se rozdělím s ostatními. Dělán to, jak jistě pochopíte, v zájmu věci.

Vaše řádky jen znovu dokazují, jak nám blahoslavená Anežka byla vždy drahá a jak jsme se již v minulosti snažili o uložení její relikvie u nás doma. Když se to tehdy nepodařilo, Pán Bůh zaplat', že je uschována u Otců Křížovníků ve Vídni.

S upřímným přáním požehnaného roku 1988 a hojnosti zdraví Vám i paní Schwarzenbergové

Váš

Fr. Vojtěch Vít, OSB
P.S. Doufám, že se na svatořečení, bude-li v Římě, uvidíme.

Unzmarkt - Austria

Milý Otče,

na začátku tohoto roku, ve kterém budeme všichni vzpomínat tolikerých památných výročí svých dějin, Vám z plna srdce posílám upřímná přání spolu s ujištěním, že se stále modlím, zby Všemohoucí na přímluvu našich nebeských ochránců hojně požehnal Vám i Vaší tak blahodárné i tak úporné práci.

Dnes přicházím pro Vaši informaci s malým dodatkem k článku o blahoslavené Anežce v 3. čísle H.N. ze dne 16. ledna. Z doslovu tohoto článku (str. 3) by snadno vznikl dojem, že jsme před rokem 1981 nevěděli o existenci ostatku blahoslavené

Anežky ve španělském Escorialu - a to je omyl. Vždyť v době, kdy jsem sloužil na našem velvyslanectví u Vatikánu, jsem zahájil rozhovory se španělským velvyslancem u Svatého stolce o možnosti případné výměny tohoto ostatku za nějakou jinou relikvii, pro nás snad méně významnou a pro Španělsko třeba významnější. Španělským velvyslancem, zastupujícím tehdy ještě generála Franca, byl v té době Don Pablo Marchese de Aycynena, který připouštěl možnost, že bychom se nějak domluvili. A tak jsem měl důvod k naději... Arci zanedlouho on byl přeložen jinam a já odešel do exilu a tak z toho vyjednávání nebylo nic.

Nechci ani v nejmenším snižovat zásluhy mons. Polce či dalších, kterým děkujeme za to, že ostatek blahoslavené Anežky můžeme dnes uctívat v kostele sv. Karla ve Vídni u našich Křížovníků s červenou hvězdou. Chtěl jsem jen upozornit na skutečnost, že jsme o existenci této relikvie v Escorialu věděli již před rokem 1981.

Vzpomínáte na doby, kdy nás lidé strašili, že H.N. dlouho nepřežije? A dnes jsme již v třináctém ročníku! Jistě Vaše zadostiučinění je nemenší než moje radost.

Manželka i já Vám posíláme co nejupřímnější pozdravy - Vám i Vaším spolupracovníkům
Váš

František Schwarzenberg
P.S. Dnes před 66 léty jsem poprvé slyšel zvonit „Zik-

munda". To zemřel papež Benedikt XV.

Racine - Wisconsin

Čtená redakce.

Rozhodl jsem se vám napsat svoje vzpomínky ze svého života.

Spatřil jsem světlo světa v malebné vesnici Vlčnov, roku 1903 na Moravském Slovácku. Bylo nás sourozenců celkem 12. Ale stalo se to tak, že můj otec byl dvakrát ženatý. Já jsem byl nejmladší v rodině. Můj nejstraší bratr Jan byl už ženatý a měl syna o 1 rok staršího ode mne. Také jedna sestra byla vdaná a její syn a dcera byli ode mne starší. Jedna sestra byla doma nějaký čas, ale pro nějakou příčinu se odstěhovala a bydlela u bratra Jana. Náš otec neměl žádné řemeslo, byl obecním hotařem, byl muzikantem, občas hrával s kapelou na svatbách a různých zábavách a byl též samoučným ševcem. Když bylo špatné počasí, to bylo obyčejně když přšelo, anebo v zimě, seděl na verpánku a spravoval boty a střevíce. Pamatuji se, že těch bot a střeviců byla kopa pod pohrádkou a já jsem pro ně lozil, když potřeboval nějaké na opravu.

Jednou můj otec přišli domů někdy odpoledne, nevím odkud, a chtěli si odpočinout. Tak si lehli na postel a já jsem si chtěl lehnout s něma, ale oni mě shodili s postele. To se stalo asi dvakrát. Já jsem to neměl rád, tak jsem vzal jejich čagan a hodil sem ho na venek do snihu. Když ho otec potřebovali tak ho hledali a já musel řect, kde je. Jak ho našli tak mne s ním přetáhli po zadní části těla.

Jednou moji rodiče odešli do vinohradu. Já jsem chtěl jít s něma, ale oni nechtěli k tomu svolit, odešli a já zůstal doma sám. Jak byl daleko vinohrad to jsem nevěděl, ale věděl jsem, že se šlo hore bočkem za naší

chalupou. Tak jsem se rozhodl, že jich půjdu hledat do vinohradu. Dobře se mně šlo, až jsem přišel k hluboké cestě ve vinohradech; tam jsem se zarazil, bál jsem se přejít přes hlubokou cestu. Sednul jsem si do trávy a usnul jsem. Jak jsem dlouho spal to nevím, protože jsem se probudil až doma. Někteří lidé mě tam našli, a protože věděli čí jsem, tak mne odnesli domů.

Jednou naši otec přišli domů z práce, protože se necítili dobře, ulehli a byli v posteli nějaký čas. Léčili se domácími léky, protože nebyli peníze zavolat lékaře. Jeden čas se jim ulevilo, tak řekli, že půjdou do kostela. V kostele se modlili růženec s lidmi a vedli lidi ve zpěvu. V kostele se jim udělalo špatně, tak jich vynesli ven a přinesli jich k našimu bratrancovi Františku Kuželovi, který bydlel nedaleko kostela. Jak dlouho tam leželi nemocný, to nevím, ale vím, že už více s postele nevstali a tam i umřeli. Měli něco přes 50 roků. Mně bylo asi 6 roků. Po smrti otcově, naše matka se museli starat o výživu tří synů. Najstarší bratr Jakub měl asi 12 roků. Chalupa ve které jsme bydleli musela být prodána, aby se mohl vyplatit dědičný podíl po otci všem mým polobratřím a sestram. Naše nejstarší sestra byla vdovou a měla se vdávat po druhé. Ona bydlela vedle nás a jak se vdala, tak matka koupila chalupu od naší sestry, protože měla k dostání podíl po otcově smrti, tak se lehko domluvily na ceně chalupy.

Pamatuji si, když slavili křtiny u mého druhého nejstaršího bratra Františka. Byli jsme u nich na slavnosti a bratr František mě vzal do náručí, nosil mě a chválil se, že jsem jeho malý bratříček. Poté odjel do Ameriky a bratr Josef ho následoval, jak přišel domů z vojny. My s matkou jsme

živořili, jak se dalo. Bratr Josef nám poslal občas něco na přilepenou. Sestra Františka se vdala po druhé, vzala si vdovce ze selského místa. Občas jsme k nim chodili vypomáhat v práci. Sestry Anna a Kateřina sloužily u sedláků v sousední obci Velečtiny. Bratr Cyril sloužil u sedláka v Drslovicích a bratr Metoděj u sedláka ve Vlčnově. Když vypukla válka roku 1914 museli oba bratři narukovat na vojnu. Já nastoupil místo po Metodějovi u sedláka a setrval jsem tam až do roku 1920, kdy jsem odjel do Ameriky.

Když mně bylo 6 roků, začal jsem chodit do obecné školy. První den mne matka přivedla do školy, nechala mne stát u dveří a odešla domů. Místo, abych šel do světnice, zůstal jsem stát u dveří a začal jsem plakat, až pro mne přišel pan učitel a uvedl mne dovnitř. Pamatuji se, že jsme chodili vedle, jak stavěli obecní hostinec. Když mě kluci chtěli bít, anebo mně dělali něco špatného, tak dělníci na stavbě se mě zastali a říkali klukům: „Nechte ho, on je sirotek“. Roky ubíhaly a my s matkou jsme živořili jak se dalo. Starší bratr Jakub sloužil u sedláků a já s bratrem Jiřím jsme pomáhali doma matce vydělávat peníze na živobytí.

(dokončení příště)

F.J. Janoušek:

Vzpomínky z Babíkova

Na Zvěřinové mlýně

Za mého mládí nikdo v Babíkově nevěděl a asi dosud neví, kdo a kdy vykopal mlýnský náhon. Toto vodní koryto, asi míli dlouhé, vyměřili před dávnými časy od splavu pod Zárubkou, napříč zelenými lukami tak dobře, že při silnici na dolním konci vesnice, měla proudící voda dostatečný spád, aby po větší část roku poháněla malý podhorský mlýn.

Kam moje paměť sahá do dětských let, byl můj klukovský svět nějak zapojen k tomuto náhonu a starému mlýnu. Tam v čisté vodě náhonu babíkovské ženy a dívky v letních měsících praly prádlo, rozprostíraly je na slunce a kropily vodou, aby se jim dobře vybělilo. V tom olšemi a vrbami vroubeném náhonu jsme se často koupali a občas se nám podařilo ulovit nějakou tu bělici, nebo z pod kamene vytáhnout vzpírajícího se raka.

Naše chalupa stojí v těsné

Our 103rd Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service.

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387-7000

blízkosti mlýna, na kterém odedávna hospodařila Zvěřinova rodina. Před sto léty to byla rodina početná a tak se nechalo očekávat, že mlýn si Zvěřinovi udrží i pro další pokolení rodu. Ještě však než děti dorostly, mlynář zemřel a vdově po něm nastaly starosti o rodinu, mlýn i hospodářství.

Nad očekávání si vedla skvěle ta dobrá česká máma. Dva synové vystudovali a stali se profesory na středních školách na Moravě, čtyři dcery se poměrně dobře provdaly a mladší syn Bedřich měl převzít rodinný mlýn. Byl to vzdělaný muž, uvědomělý vlastenec a za první světové války byl v Babíkově první, kdo šířil zprávy o zahraničním odboji a o tom, že se staré Rakousko rozpadne a že budeme mít vlastní Československý stát. Na neštěstí Bedřich již od mládí byl chatrného zdraví a tak předčasně odešel na věčnost.

Neměla to pranic lehké stárnoucí mlynářka Zvěřinová. Po několik let se snažila vést mlýn a hospodářství sama s pomocí přijednaných lidí. Ale v té době dobře prosperující žulové lomy v okolí Babíkova, odčerpaly z kraje mužské pracovní síly, kterých ve mlýně i na poli bylo tolik zapotřebí. Ze zet'ů žádný nechtěl nebo nebyl schopen vést mlýn a tak se s tím energická panimáma potýkala, jak se dalo.

Pokud se na ni pamatují, byla to přísná žena jak k sobě tak i k rodině, spravedlivá a přátelská k sousedům. Když jsme se sestrou Mařenkou chodili do školy, sama navrhla, abychom si zkrátili cestu a dovolila nám přecházet „nadrážkou“ přes mlýnský dvůr a podél náhonu až ke splavu pod Zárubkou.

Byla to jedna z nejhezčích cest, kterou jsem kdy v životě chodil, a na kterou ještě dnes rád vzpomínám. Rozlehlý dvůr, košatá lípa u stodoly, lískové keře na březích rybníka, klapající mlýn, voda prudce proudící dřevěným korytem v peřejích dopadala na otáčející se mlýnské kolo. Staletý dub na hrázi u stavidel, zelené louky z jara plné květů, to vše jako fotografický snímek se vtisklo v duši nepokojného kluka a uchovalo se tam dodnes.

Pamatuji se, že někdy v těch časech krátce ve mlýně pracoval mlynářský pomocník Ondřej Smutný. Byl to starší mládenec, tak trochu samotář, který ve volném čase brouzдал po březích potoka a na udici chytal ryby. Vzpomínám na něho též proto, že mě jako první zaučoval do rybářského umění, či sportu. Jednou Ondřej ve chvatu opustil mlýn i Babíkov, a

nikdo nevěděl proč odešel a kam. Až za několik dnů jsme se dozvěděli, pro nás děsivou zprávu, že byl na labském mostě pobodán nožem a zemřel ztrátou krve. Byla to vražda, která vzrušila celý Babíkov; dospělí si o tom dlouho vyprávěli, ale nám dětem nikdo neřekl proč byl Ondřej zabit, a tak dodnes neznám příčinu vraždy člověka, kterého jsem osobně znal.

Zatím trampoty a starosti ve mlýně nebraly konce. Dvě dcery a jejich manželé zemřeli. Mlynářce přibyla starost o vnučata - sirotky. Synové - profesori finančně vypomáhali, ale když mlynářka pod tíhou starostí a práce doslova padla a zemřela, dali babíkovský mlýn do nájmu - (nebo jak se u nás říkávalo - do pachtu). Pachtýř se však neosvědčil, mlýn chátral, pole pustla a tak počátkem třicátých let přišly mlýn i hospodářství do veřejné dražby. Nečekaně to vše koupil nejstarší Zvěřinův syn František, který byl v té době ředitelem na střední škole v Telči na Moravě.

Nový majitel odešel předčasně do výslužby ze svého profesování, a po celý zbývající život se usídlil v Babíkově. Všecky své úspory i dost vysokou penzi investoval do rodinného mlýna. Zakoupil nové stroje, opravil obytné i hospodářské budovy a již druhý rok svého hospodaření započal se stavbou nové pily.

Byl to vysoký muž rozložitě postavy, velkých rukou a silných paží; připomínal více mlynáře než profesora. I když většinu dospělého života prožil na školách ve městech, velmi brzy se vžil do našeho venkovského prostředí. Sousedé k němu měli úctu, protože to byl „studovaný pán“ a neoslovovali jej jak bývalo zvykem ve mlýnech „pane otče“, ale vždy pamětlivi jeho vzdělání a bývalého společenského postavení, titulovali ho „pane řediteli“.

Ten pan ředitel u nás žil dvojím životem. Od časného rána pracoval ve mlýnici, na pile, v zahradě nebo v polích; večer dlouho do noci ve velkém pokoji četl a psal si různé zápisky. Odbíral pravidelně „Lidové noviny“ a prvně nás seznámil s Peroutkovou

„Přítomností“. Již tehdy rozpoznal schopnosti Ferdinanda Peroutky a chválil ho jako vynikajícího novináře.

Takové věkem nerovné přátelství se nakonec vyvinulo mezi mnou a o dobrých 40 roků starším mlynářem - profesorem. Půjčoval mně knihy ze své bohaté knihovny a často jsme vedli dlouhé debaty. Moc mu dlužím, hodně jsem se od něho naučil. Probudil ve mně zájem o historii našeho kraje a o přírodovědu. Nesouhlasili jsme samozřejmě ve všem; on tvrdil, že věří v Boha, ale že nepotřebuje chodit do kostela.

„Bůh je všudepřítomný a tak raději jdu v neděli na procházku do lesa a tam se v přírodě nejlépe pomodlím“, říkával. Já naproti tomu jsem byl vychován v rodině jako věřící katolík a veden k povinnosti jít v neděli na bohoslužbu a takový jsem zůstal po celý život. Přes tyto rozdílné názory jsme se vzájemně respektovali a „pan ředitel“ měl později upřímnou radost z toho, jak jsem se úspěšně uplatňoval ve veřejném životě. Přes různost v náboženských zásadách na něho vzpomínám s úctou a vděčností.

Ještě jednoho přítele jsem tehdy měl ve mlýně. Byl jím mlynářský pomocník - věkově mně bližší - Jožka Osicka, původem z Moravského Slovácka. S ním jsem tolik nedeboval, ale prožili jsme spolu mnoho zajímavých epizod našeho mládí.

Vzdor veškerému snažení, Zvěřinovi neudrželi babíkovský mlýn v rodinném vlastnictví. V rodině pana ředitele měli pouze jednu dceru Marii. Ta vystudovala medicínu, stala se lékařkou a provdala se též za lékaře, docenta Karla Šilinka, mezinárodně uznávaného odborníka v léčení chorob štítné žlázy - (Thyroid Gland). V rodině se jim narodily tři dcery: Apolena, Olga a Ivana.

Zatímco jeho žena byla po zvěřinovsku energická až i výbojná, byl docent Šilink mírný, skromný muž. Kdykoliv přijel na návštěvu do mlýna, byl ochoten jako lékař poradit a v případě nutnosti i pomoci lidem v celém okolí. Sám vzpomínám, jak jsme spolu ke konci války podnikli nebezpečnou cestu do

Louky, osady to v blízkosti nacisty vypálených Ležáků, kde docent Šilink ošetřoval dva raněné partyzány.

Když jsem v roce 1948 odešel do ciziny, dovídal jsem se v pozdějších letech jak se život utvářel na Zvěřinově mlýně jen z dopisů přátel.

Po únorovém puči a rušení malých podniků byl mlýn úředním nařízením vyřazen z provozu. Vodní kolo se natrvalo zastavilo, zastavili i vodu ze splavu, mlýnský náhon vyschnul, zarostl kopřivami a plevellem. Poslední mlynář pan ředitel František Zvěřina onemocněl tak, že po dlouhý čas ani na obvyklé procházky do lesa nechodil. Zemřel a krátce po něm zemřela i jeho věrná žena Berta. - Před několika léty jsem také četl v australských novinách zprávu, že v Praze zemřel významný specialista na „Thyroid Glands“ docent Karel Šilink. Manželka dr. Marie Šilinková rozená Zvěřinová, ho následovala na věčnost za několik roků. Jejich tři dcery vystudovaly, ale do Babíkova se asi již nikdy natrvalo nevrátí. Jedna žije v Praze, jedna v Americe a nejmladší ve Švýcarsku. Opuštěný Zvěřinův mlýn prodaly. Koupil jej profesor Miloš Petřík z Chrudimě a dojíždí do mlýna příležitostně s rodinou na letní byt - jako do víkendové chalupy.

Ani v daleké Tasmánii nezapomínám na ten starý mlýn v rodném Babíkově. Patřil nerozlučně k mému mládí. Tam jsem dospíval, tam jsem se od vysloužilého profesora - mlynáře naučil mnohému, co jsem uplatnil ve veřejném i soukromém životě. Tehdejšímu mlynářskému pomocníkovi Jožkovi Osickovi též vděčím za tolik upřímného přátelství.

Všecko to odnesl čas, vše to uplynulo jako ty vody našeho

potoka Dědováku plynou do Labe a v něm do Severního moře.

Tak jako Zvěřinův mlýn v Babíkově, tak bylo zrušeno a zastaveno tisíce malých i větších mlýnů, řemeslnických dílen a obchodů. To vše bylo soustředěno do velkých podniků a je řízeno státní administrací. Ze samostatných řemeslníků a malých podnikatelů - od holičů, pekařů, hodinářů až po ševce, kteří poskytovali lidem přímé osobní služby a státu platili daně - se stali zaměstnanci státních velkopodniků, kteří přenechávají starost o tyto podniky neosobnímu centrálnímu plánování a řízení. Ovšem, je základní rozdíl v tom, proč a jak to dělají marxisté a proč a jak to dělá kapitalistický Západ - ve zcela rozdílné atmosféře, s naprosto rozdílnými výsledky a s úplně odlišným cílem. Kapitalismus stále také nechává lidem svobodu soukromě podnikat, řemeslníci, obchodníci a malopodnikatelé se těší dosud velké přízni státních vlád a bankovních ústavů, a i služby a obsluha ve velkoochodech v západních zemích se nedá v ničem přirovnat k otráveným tvářím málo ochotných prodavačů státních obchodů, restaurací a podniků v tzv. socialistických zemích. Důvodem je zřejmě osobní svoboda a možnost většího zisku. - Ví to už i soudruh Gorbačov, a proto zkouší napravit nesmyslnost marxistického systému glasností a perestrojkou.

(Pozn. redakce: Je to možné udělat v rámci policejné - totalitního systému? Gorbačov si to asi myslí - podle příkladu Taiwanu a Jižní Koreje. - Ovšem to by musel ještě hodně věcí přidat k své perestrojce, aby měl lid SSSR tolik svobody, jako Taiwan a Jižní Korea.)

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
 KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
 PLEXIGLASS - ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

**Save, Invest
 and Insure
 Your Investments
 Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
 Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
 5900 W. Cermak
 863-6700

4830 W. Cermak
 656-1770

Riverside
 40 E. Burlington
 442-9700

Clarendon Hills
 55th & Holmes
 325-7300

LaGrange Park
 1921 E. 31st St.
 579-1400

Wheaton
 250 E. Roosevelt
 653-4800

Western Springs
 40 W. 47th St.
 246-8990

St. Charles
 2600 E. Main St.
 377-2100

Naperville
 1001 S. Washington
 420-1001

9 E. Ogden Ave.
 420-8000

Washington. — Ve středu 3. února US senát jednohlasně 97 hlasy proti nule schválil nominaci soudce Anthony Kennedyho za člena US Nejvyššího soudu. Kennedy má složit přísahu na US ústavu 18. února a začít svou novou funkci nejvyššího soudce 22. února, kdy nejvyšší soud zahájí své nové zasedání. Demokraté se domnívají, že Kennedy je „otevřený duch“ a „umírněný konzervativce“, který se nikdy neodvážil hlasovat pro zakázání potratu, čehož se obávali od prvního presidentova kandidáta Roberta Borka. Také všichni demokratictí kandidáti na presidentství horlivě hájí právo ženy na usmrcení svého nedonošeného dítěte potratem. Z republikánských kandidátů hájí „právo“ na potrat pouze Alexander Haig.

Manila. — Filipinské vojenské autority oznámily 4. února, že se jim podařilo zatknout 20 vedoucích komunistických povstalců a zmocnit se seznamu osob a organizací doma i v cizině, které doposud finančně podporovaly komunistické guerily. Mezi zat-

čenými byl také jeden zběhlý kněz. Kardinál Jaime Sin, arcibiskup v Manile přiznal, že filipinští kněží a řeholníci byli infiltrováni komunisty, kteří pak ilegálně předávali komunistům církevní peníze, určené pro chudé; ročně prý to bylo několik milionů dolarů. Nová lidová armáda pak za tyto peníze kupovala zbraně a jiné vojenské potřeby. Nyní však prý byly podniknuty kroky, aby se nic podobného už nemohlo stát; biskupové budou totiž sami například vést správu peněz, určených na výpomoc chudým.

Sydney. — Austrálie vyhledává od roku 1986 válečné zločince, kteří za druhé světové války byli ve službách nacistů a pak vemigovali do Austrálie. Robert Greenwood, předseda zvláštní vyšetřovací jednotky oznámil, že má po ruce 450 jmen lidí, žijících v Austrálii, podezřelých z nacistických válečných zločinů. Případy 200 z nich jsou právě vyšetřovány, a už prý bylo ztotožněno 15 údajných zločinců, kteří měli účast na hromadném usmrcování lidí.

LETEM

Ztotožnění zločinci však nebudou extradováni do ciziny, ani nebudou zbaveni australského občanství, nýbrž budou souzeni v Austrálii. Až do roku 1986 se australská spravedlnost o nacistické válečné zločiny nestarala pod záminkou, že zločiny, jichž se dopustili, nebyly spáchány na australské půdě. Nyní podle nového zákona budou tito lidé nuceni zodpovídat se před australským soudem.

San Salvador. — V Salvadoru opět zintenzivněla činnost pravicových tzv. „čet smrti“, které jsou sice mimovojenské, avšak jsou úzce spojeny s vládní armádou. Podle zpráv katolické církve tyto čtyři smrti zavraždily vloni celkem asi 24 lidí; nyní však - pouze v posledních dvou týdnech - už bylo objeveno 13 mrtvol jejich obětí. Podle zpráv salvadorské komise lidských práv byli tito lidé zavražděni způsobem, běžným u čet smrti: byli svázáni na rukou i nohou, oči jim byly zavázány, pak byli ztrženi a nakonec zavražděni. Nyní byl tak zavražděn jeden salvadorský civilista, protože odmítl podávat armádě informace o přesunech komunistických guerilů na území, kde bydlel. Terčem čet smrti jsou také členové organizace lidských práv. Herbert Anaya, 32-letý právník, předseda Salvadorské komise pro lidská práva, byl členy jedné čtyř smrti zavražděn před očima svých dětí; salvadorská vláda pak svedla zodpovědnost za tuto vraždu na marxistické guerily. Arcibiskup v San Salvadoru Rivera Damas nedávno odsoudil vraždy čet smrti, avšak ve svých prohlášeních musí být velmi opatrný, aby jej nestihl stejný osud jako jeho předchůdce arcibiskupa Romero, který byl agenty z „čet smrti“ zavražděn při mši svaté u oltáře, kvůli své obhajobě lidských práv. V osmi letech civilní války mezi marxis-

SVĚTEM

tickými guerily a salvadorskou vládou doposud přišlo o život více než 65 tisíc lidí, většinou civilistů; podle salvadorských organizací lidských práv smrt většiny civilistů mají na svědomí pravicové čtyři smrti.

Washington. — Podle zpráv US státního departmentu marxistická vláda Angoly poprvé úředně vyslovila svůj souhlas s tím, aby kubánští vojáci opustili Angolu v rámci mírové smlouvy, kterou by byly uspořádány jak vnitřní záležitosti v Angole tak dojednána nezávislost území Jihozápadní Afriky - (neboli Namíbie) - dosud spravované Jižní Afrikou. Toto rozhodnutí vlády v Luandě bylo úředně dáno US vládní delegaci, která právě Angolu navštívila. Kubánská vláda prý už vzala toto rozhodnutí na vědomí; podle odhadů je v Angole asi 40 tisíc kubánských vojáků, kteří hájí tamní marxistickou vládu proti bojovníkům za svobodu UNITA, jimž velí prozápadní Jonáš Savimbi. Spojené státy nyní chtějí obdržet od angolské vlády ještě přesné udání doby, kdy kubánské oddíly Angolu opustí a mít záruku, že nové demokratické vlády Angoly. - Podaří-li se tohle bude to malý zázrak, a pak by se mohly začít věci v Africe obracet k dobrému. Tak zcela to vyloučené není. Chytří černoši v Africe jsou totiž velmi pragmatičtí. Nový vůdce Angoly se podle mnohých názraků zdá být právě takovým pragmatikem. Už zcela jasně rozpoznal, že dr. Savimbi a jeho hnutí UNITA je v Angole skutečnou vojenskou a politickou silou, které by jeho vládní armáda bez přítomnosti Kubánců už dávno podlehla. Na druhé straně zároveň pocítuje obavou z toho, že Kubánsko - sovětské přítomnosti, protože Angola musí přítomné Kubánce nejen žít, ale každou jejich flintu a náboj tvrdě zaplatit v naturálních a v nerostech, které si Kubánci a Sověti denně z Angoly odvázejí, a přitom se Moskva ani Havana nestarají o to, co bude z dětí, které tam Kubánci po sobě zanechají a přitom nepošlou do chudých angolských nemocnic ani jednu pilulku aspirinu či gázový obvaz zdarma. - V takové situaci pak prostý ale chytrý Afričan reaguje naprosto prakticky: kašle na jakoukoliv teorii - tím spíše marxistickou - a jde s tím, kdo je schopen mu něco dát zadarmo. Dnešní vůdce Angoly vidí, že může něco dostat jen z

JAR a od USA, a proto asi začíná „obracet“ svou směrku, aby jej Savimbi úplně nezardousil.

Londýn. — Dne 3. února po dobu 24 hodin stávkovaly nemocniční ošetřovatelky a demonstrovaly proti vládě ministerské předsedkyně Margaret Thatcherové. Požadovaly zvýšení svých platů a zároveň zvýšení vládních subvencí pro veřejné nemocnice, které za vlády Thatcherové silně upadají. Stávkující sestry hlídkovaly před nemocnicemi, nosily protivládní nápisy a volaly: „Maggie, pryč!“ Britská konzervativní vláda pak slíbila, že subvence na veřejné nemocnice a zdravotní službu budou zvýšeny o 1.76 bilionu dolarů.

Moskva. — V rámci Gorbačovovy glasnosti vedení komunistické strany SSSR 5. února rehabilitovalo Nikolaje Bucharina a 19 jiných předních bolševiků, kteří byli v roce 1938 za Stalinovy „velké čistky“ popraveni. Gennady Gerasimov, mluvčí sovětského ministerstva zahraničí, který ohlásil tento „vznešený čin“ rehabilitace, právem s posteskem podotkl, že popraveným už není možno vrátit jejich životy. Bucharin, významný bolševický teoretik a národohospodář, jeden z předních vůdců bolševické revoluce v roce 1917, Leninův oblíbenec a „velký přítel zemědělského lidu“, radil politbyru, aby kolektivismu půdy a industrialisace SSSR se udaly pozvolna. Tím se však dostal do konfliktu se Stalinem, který ve svém programu nařídil urychlenou industrialisaci a brutálně vnucenou kolektivisaci. Na Stalinův rozkaz byl pak zatčen, obviněn ze špionáže, odsouzen na monstrprocesu a popraven. Gerazimov přiznal, že jeho tzv. „přiznání“ mu byla vyrvána trýzněním. Také řekl, že nebyl rehabilitován velký bolševik Genrich Jagoda vrchní šéf tajné policie NKVD, který s velkou horlivostí provedl první Stalinovy čistky, avšak potom stejně upadl v nemilost a byl také popraven. Byl-li prý někdo za Stalinových čistek obžalován a popraven, to ještě neznamená, že byl nevinný - (i když jej k jeho proviněním donutil sám Stalin a celý totalitní systém komunismu. Pozn. red.)

Washington. — US federální žalobci v Miami a v Tampa obvinili panamského vojenského

NA PRODEJ

VCR české VIDEO filmy \$28.00

Opery: Prodaná nevěsta nebo Rusalka \$35.00, poštou \$37.50
Máme již vystavené krásně ručně malované kraslice a dřevěné kalíšky k velikonočům.

Velký výběr křišťálového skla.

Dlouhohrající rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, kuchařské knihy, granáty, „4711“ - německá kolínská voda, šátky na hlavu, mlýnky na maso nebo housku, kráječe knedlíků a jiné kuchyňské potřeby, čaje, koření a mnohé jiné.

Autoatlas Československa, \$6.50, pošt. \$7.75.

Československo automapa, \$3.25, pošt. \$4.00.

Mapa Československa \$1.95, pošt. \$2.50.

Trnka N.: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník, \$5.95, pošt. \$7.20.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, pošt. \$7.75.

Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$6.50, pošt. \$7.75.

Slovenčina pre krajanov hovoriacich po anglicky, \$6.00, pošt. \$7.25.

Imp. nástěnný kalendář 1988 s barevnými obrazy žen a dětí v československých krojích, 19 x 12 inčů, \$10.00, pošt. \$11.50.

Poštovní směrovačí čísla obcí a částí obcí s příslušnými dodávacími poštami v ČSSR, 243 stran, \$7.95, pošt. \$9.65.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BFRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

darkové spol. čnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

LAKE VILLA -

VACANT 6.83 ACRES

Partially wooded in very desirable 1 acre zone residential area, halfway to Chicago and Milwaukee, situated between two springfed lakes with lake rights to both; only few minutes to xprwy; N of Hwy 132 E of Hwy 83 \$95,000 call Libby Moudry ☎ (312) 381 - 0500 Co. Name: R. Starck & Co.

diktátora gen. Manuela Noriegu, že přijal 4.6 milionu dolarů úplatků od kolumbijského „kartelu Medellin“, který vede podlouhý obchod ve velkém s omamnými drogami, aby mohl přes Panamu propašovat do USA 4,400 liber kokainu a 400,000 liber marijuany. Rovněž prý dovolil průchod panamskými bankami 100 milionů dolarů, představujících výdělek z ilegálního obchodu omamnými drogami. Noriega by za to mohl být v USA odsouzen ke 145 letům vězení a k placení 1.1 milionu dolarů pokuty. Extradování Noriegy z Panamy do USA je však nepravděpodobné, protože mezi oběma zeměmi neexistuje smlouva o vzájemné extradaci zločinců. Kolumbijský „kartel Medellin“ je zodpovědný za asi 80 % všeho kokainu, propašovaného do USA. Noriega prohlásil obvinění amerických žalobců za „absurdní politický manéver“ ze strany USA, které prý terorizují vlastenecké vládcy zemí Latin. Ameriky, kteří se jim odváží odporovat. Spojené státy prý v roce 1985 žádaly, aby Panama vojensky spolupracovala na jejich plánu invaze Nikaragvy, že on však odmítl; nynější obžaloba je prý odvěta za jeho tehdejší odmítnutí. Obvinění samotná nazval „směšnými“. Noriega různým způsobem ukazuje, že si míní podržet svou vysokou funkci v Panamě, ačkoliv Spojené státy naléhají, aby odstoupil. Vůdci panamské politické opozice předpovídají, že toto americké obvinění uspoší Noriegův pád, protože panamská armáda si postupně uvědomí, že nic nezíská z toho, bude-li za Noriegovu diktaturou stát. Nyní mezinárodní policie Interpol by mohla Noriegu zatknout, kdyby se odvážil navštívit cizí země, kde tato policie má své pole působnosti.

Bonn. — Političtí analytici se snaží nalézt vysvětlení toho, že v Německé spolkové republice se stále šíří pacifismus a požadavek neutrality vůči oběma supervelmocem. Někteří se právem domnívají, že jedním z hlavních důvodů tohoto zjevu je zaujatost hromadných sdělovacích prostředků proti USA a jejich „fandění“ pro Gorbačovovu glasnost. Tisk a televize totiž nepředkládají objektivně posici Spojených států a NATO ve věci Západu proti komunistickému nebezpečí. Lidé v NSR se najednou dívají nepříznivě na presidenta Reagan, protože denní tisk a televize kladou jeho osobu a dílo stále do nepříznivého

světla, zatímco nekriticky příznivě a lichotivě představují sovětského usměvavého diktátora Michaila Gorbačova. Západoněmecká veřejnost má také nyní zato, že to byl Gorbačov, který první vyslovil návrh na úplné odstranění dálkových nukleárních střel středního dopalu, ačkoliv ve skutečnosti tuto myšlenku projevil poprvé Reagan, a to už v roce 1981, čtyři roky před Gorbačovovým příchodem k moci. Západní Němci jsou také nesprávně informováni o obranném systému ve vesmíru „Star Wars“; nekriticky přijímají tvrzení Sovětů, že tím USA rozšiřují i na nadzemský prostor závodění v nukleárním zbrojení a jen málokdo ví, že to je v první řadě obranný systém. Západoněmecká veřejnost také nic neví o tom, že Sověti si také sami budují svůj obranný systém ve vesmíru. Více než polovina lidí si naivně myslí, že konvenční zbraně mohou mít stejnou odstrašivou moc jako nukleární zbraně, či že nukleární zbraně jsou mnohem dražší než konvenční pro způsobení stejné škody; pravý opak je však pravdou. Celé tři čtvrtiny západoněmeckých občanů si najednou také dělají velikánskou iluzi: sovětský blok už prý nepředstavuje žádnou vážnou vojenskou hrozbu pro Západní Evropu. Toto všechno způsobují hromadné sdělovací prostředky v NSR, které jsou dnes zřejmě velmi promyšleně poplatné Kremlu a klamou. Bylo by potřeba najít úplatkáře a jmenovat ty, kteří se prostřednictvím německé sociální demokracie a „zelených“ dávají podplatit, aby v novinách a na TV nemluvili o skutečném nebezpečí komunismu a o nutnosti obrany Západu proti výhodnému bloku.

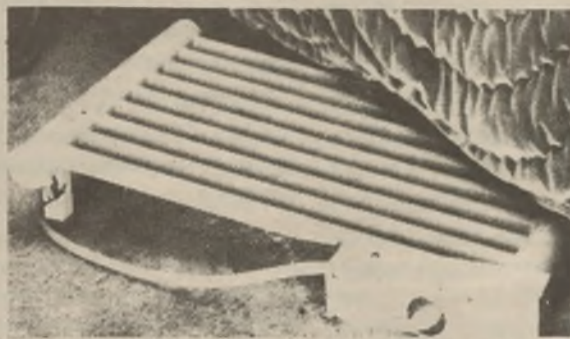
Moskva. — „Světový výbor pro mír“, který má svůj hlavní stan v Helsinkách ve Finsku, je jedním z předních nástrojů komunistické strany SSSR pro manipulaci západních mírových hnutí, požadujících odzbrojení. Nyní společně s organizací „Greenpeace“ si vzal za téma své mírové kampaně „Moře bez nukleárních zbraní“. V roce 1988 se má vůbec úsilí všech mírových hnutí soustředit na boj proti závodění ve zbrojení na moři; na konci května kampaň Greenpeace má vyústit v rozsáhlou akci „Odzbrojit moře“. Zároveň SSSR, jeho satelit a přátelé, budou požadovat, aby na konferenci „Výboru OSN pro odzbrojení“ bylo závodění ve zbrojení na moři hlavním předmětem diskusí. Světový výbor pro mír se zejména pokouší získat mírové aktivisty

skandinávských zemí k účasti na kampani „Moře bez nukleárních zbraní“; doposud jeho snahy u tamních mírových skupin neměly mnoho úspěchu. - Fernando Pereira, holandský občan portugalského původu, který byl zabit na Novém Zélandě v roce 1985, když sabotéři francouzské výzvědné služby potopili v tamním přístavu Aucklandu loď „Rainbow Warrior“, vlastněnou organizací Greenpeace, byl členem „Světového výboru pro mír“. Byl hlavním fotografem a inženýrem této lodi, již mělo být užito k protestním akcím proti francouzským pokusům s nukleárními zbraněmi v jižním Pacifiku.

Jeruzalém. — Shin Bet, izraelská tajná policie pro vnitřní bezpečnost, právě zatkla 42letého Shabtay Kalmanoviče, který je podezříván, že je velmi schopným a význačným agentem sovětské KGB. Kalmanovič vyemigroval do Izraele ze Sovětského svazu v roce 1971. Nejdříve sloužil v izraelské branné moci a potom byl činný v organizacích, podporujících imigraci sovětských Židů. Pak se dal do obchodování. Zprvu dovážel ze Spojených států programy pro izraelskou televizi. V polovině sedmdesátých let se najednou politicky „obrátil do prava“ a stal se činným v izraelské politice. Svému blízkému společníkovi Flatto - Sharonovi dopomohl k vítězství ve volbách, takže se stal členem parlamentu Knesset. Jako jeho politický pomocník, ovládnutí ruštinu, pak v dubnu 1978 zastával význačnou roli při vyjednávání mezi Západem a Východem o vzájemné výměně špionů. Potom Kalmanovič rychle projevil značné podnikatelské schopnosti. Navázal vztahy se Sovětským svazem a satelitními zeměmi, kam často pak cestoval „za obchodem“. V Izraeli se stýkal s vůdci předních politických stran. Saidu Momoh, president africké země Sierra Leone, mu prý dal různá práva v „zlatých a diamantových dolech“. S pomocí jednoho US kongresníka pak také navázal obchodní vztahy s jihoafrickou Botswanou a stal se jejím obchodním zástupcem, který měl ke své pomoci v různých částech světa stovky spolupracovníků. Tak se rychle stal milionářem. - Izraelská policie se domnívá, že Kalmanovič užíval své rozsáhlé „obchodní říše“ k dvěma účelům ve své službě Sovětům: 1) k prodeji moderní technologie do SSSR; a 2) aby dělal fasádu pro pronikání dalších agentů KGB do světa.

Chcete mít v nastávající zimě v pracovně, v obývacím pokoji či v ložnici příjemné teploučko jako v kolébce a přitom ušetřit jak na plynu tak elektrice?

V tom případě si pozorně přečtete tuto výhodnou nabídku a pak si v našem závodě objednejte náš nejnovější tepelný radiátor na elektricky ohřívání oleje.
Máme jej na skladě ve třech typech: B-1, B-2 a B-3.

Retail Prices B-1 \$187.00 B-2 \$135.00 B-3 \$119.00

Toto je nově promyšlený účelný elektrický radiátor pro nepřetržitě užívání: čím déle hřeje, tím má menší spotřebu elektrického proudu - 75-95 %.

Při celodenním užívání nám u nás v Kalifornii vytápí obytné prostory, v nichž potřebujeme vytápět, za pouhých 5-12 dolarů měsíčně.

INSTRUCTION & INFORMATION FOR ALL CUSTOMERS AIR-HEATER, OIL RADIATOR B-1, B-2, B-3

B-1, B-2 & B-3 are radiators to be used under the bed. Please place under the bed on all four feet. Day step-on switch is No. 2-4, Night step-on switch is No. 4-HI.

Adjusting the knob switch to how you desire: adjusting information is on the CENTRAL SWITCHING INSTRUCTION SHEET.

The best way for heat to pass through the bed: It's important to leave the heater on 24 HOURS A DAY. For this reason, don't switch off heater during the day time. The bed and the whole room will be completely heated and warmed together and your central heating can be reduced.

DIMENSIONS			
LENGTH	WIDTH	HEIGHT	EL ELEMENT
B-1, 34"	24"	5"	120V-AC 1,500 WATTS KING SIZE BED
B-2, 28"	19"	5"	120V AC 1,250 WATTS QUEEN SIZE BED
B-3, 26"	19"	5"	120V AC 1,000 WATTS STANDARD-SINGLE

*You only pay when the RED LIGHT is on. you don't pay when the GREEN LIGHT or NO LIGHT is on! If you follow these heating instructions in this manner, this radiator will only cost you minimum.

Special important information: For people whom suffer from chronic health problems and severe muscle pain:

No flowing dust, no health problems. This heating system will improve your sleeping habits by circulating your blood and by keeping a permanent heart beat while you sleep throughout the night. You will enjoy waking up rested and refreshed.

- May alleviate cramps in your leg muscles while you sleep
- May alleviate prostate suffering in men.
- May reduce bladder infections.
- Could aid in hemorrhoid problems.
- May help reduce obesity.
- May help reduce menstruation pain.

*Healthy can be improved by above.

Don't cover up top of your mattress with other materials, just cotton sheets, no synthetic or plastic sheeting material.

Cover the whole bed with your blanket all the way to the floor.

*DISCLAIMER

Although this product does not claim or guarantee to prevent serious health problems, it may serve as a preventative measure and aid in the relief of chronic health problems and severe muscle pain. As with any health treatment, consult your family physician before starting any special health program.

Function of all types of High Vacuum Air Heater Oil Electric Radiators:

Inside the radiators is one electrical element which heats the oil. Radiator works without pressure, only on the high vacuum system. Circulation of the oil goes through Thermal System Thermal Pump. This is built inside and full function is fully automatic. Temperature rises the speed of circulation of the hot oil, and speeds up radiation. Oxygen is pumped out from expending area and is replaced with neutral argon gas. This neutralizes any chemical processing through the oil, conserves the oil and extends the oil's life by ten years. This is a new system which does not exist in any other oil-filled radiators and is totally safety sealed. The estimated lifetime of these radiators is 20 years. They are manufactured in California. All parts and material are products of the U.S.A. and can be repaired and replaced.

For convenience and risk free:

If you are not totally satisfied, simply return within 30 days in it's original box for a courteous refund.

PLACE THE ORDER:

Selling and Distributing:
A.O. INTERNATIONAL BUSINESS, INC.
29262 Union City Boulevard
Union City, California 94587
415-487-0844 or 415-487-0845

SPORT

XV. ZIMNÍ OLYMPIÁDA CALGARY - KANADA

V sobotu 13. února 1988 se zahájí v kanadském městě Calgary, Ont., XV. Zimní olympijské hry. Více než 1,700 sportovců z asi 25 zemí bude bojovat o olympijské medaile.

Zimní sporty jsou velmi oblíbeny, a proto také televizní společnosti se zavázaly natočit 75 hodin filmu, aby mohly přímým přenosem vysílat výsledky jednotlivých soutěží do celého světa.

Je mnoho druhů zimních sportů a každý zúčastněný stát se chce ukázat v nejlepší kondici.

Skandinávské státy měly vždy převahu na lyžích, a také letos jsou velkými favority v této disciplíně.

Krasobruslení, tanec na ledu a hokej patří dnes SSSR a Východnímu Německu. V rychlobruslení byli vždy dobří Američané, avšak situace se rychle mění a překvapení v této soutěži nejsou vyloučena. V jízdách na bobech a sánkách jsou výborní Švýcaři, Italové a Západní Němci.

Jak to vše dopadne? Československo má naději na dvě medaile. Hokejové mužstvo se zdá být dosti silné a skokan na lyžích Polc by mohl také docílit alespoň bronzovou. Jakákoliv další medaile by byla velkým překvapením pro čs. účastníky.

Za dva týdny uvidíme jak se zimní sport zlepšil v jiných zemích. Doposud žádná olympiáda neskončila bez velkých překvapení a letošní XV. v Calgary nebude zřejmě také výjimkou.

★

I. národní liga hokeje v Československu

Zatímco hráči 1. ligy měli volno, obě národní ligy pokračovaly ve svých mistrovských zápasech.

Výsledky 34. kola: Kradec Králové - Písek 4:4, Vimperk - Třinec 8:4, Jihlava „B” - Slavia 3:8, Vítkovice - Olomouc 9:5, Ingstáv - Mladá Boleslav 8:1.

Tabulka: Skóre: Body:

1. VÍTKOVICE	192: 94	60
2. OLOMOUC	118: 87	41
3. HR. KRÁLOVÉ	145:141	38
4. JIHLAVA „B”	124:117	37
5. OPAVA	107:113	37
6. VIMPERK	97:112	32
7. PÍSEK	115:118	31
8. SLAVIA	112:118	31
9. INGSTAV	113:124	31
10. TŘINEC	101:120	27
11. ML. BOLESLAV	116:146	24
12. ÚSTÍ n/L.	97:145	19

1. S.N.H.L.

Výsledky 33. kola: Topolčany - Martin 4:1, Prešov - Poprad 4:4, Liptovský Mikuláš - Dubnica 3:2, Martin - Zvolen 4:2, Banská Bystrica - Michalovce 2:4, Nitra - Skalica 11:2.

Tabulka: Skóre: Body:

1. DUBNICA	123: 75	43
2. NITRA	128: 77	41
3. MARTIN	99:100	37
4. PREŠOV	134:114	36
5. POPRAD	145:116	35

6. ZVOLEN	113:116	35
7. LIPT. MIKULÁŠ	102:113	32
8. MICHALOVCE	129:131	31
9. B. BYSTRICA	93: 98	31
10. TOPOLČANY	96:114	31
11. SKALICA	98:125	29
12. PÚCHOV	85:166	13

★

TENIS

„DAVIS - CUP”

Minulý víkend bylo odehráno první kolo Davisova poháru s následujícími výsledky:

Československo - Paraguay 5:0, Dánsko - Španělsko 3:2, Jugoslávie - Indie 3:2, Itálie - Izrael 4:1, Švédsko - Nový Zéland 5:0, Francie - Švýcarsko 4:1, Záp. Německo - Brazílie 5:0, Peru - Chile 4:1, Equador - Kanada 5:0, Jamaica - Haiti 5:0, Venezuela - Kolumbie 4:1, Filipiny - Japonsko 3:2.

Československo - Paraguay 5:0

Za mužstvo Československa hrál Meciř s Kordou a Šmídem. Jednotlivé výsledky: Korda - Chapacu 6:2, 6:1, 6:2; Meciř - Gonzales 6:2, 6:2, 6:2; Korda - Gonzales 6:4, 6:4; Meciř - Chapacu 6:3, 6:1. Čtyřhra: Meciř, Šmíd - Chapacu, Gonzales 6:1, 7:5, 6:1.

Velkým překvapením bylo zařazení Petra Kordy do čs. mužstva. Korda je na devátém místě žebříčku čs. tenistů. Wajda a Nováček byli opomenuti, i když jsou mnohem zkušenější tenisté v mezinárodních zápasech.

★

HOKEJ N.H.L.

Wales - Campbell 6:5

17,878 diváků vidělo v St. Louis nejlepší profesionální hokejisty NHL, mezi nimiž byl také náš Peter Šťastný, člen vítězného týmu Wales.

Mario Lemieux skóroval tři branky; byl zvolen nejlepším hráčem tohoto utkání. Za jeho námahu obdržel nové auto „Dodge - Dakotu”.

Wayne Gretzky, který je pokládán za nejlepšího hokejistu NHL docílil pouze jedné branky.

Branky Wallesu dali: Lemieux 3, Šťastný, Gartner a Sandstrum. Za Campbell skórovali: Gretzky, Hawerchuk, Savard a Robitaille 2.

★

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

MAJOR DIVIZE

Výsledky 4. kola: Sparta - Schwaben 3:1, Falcons - Vikings 3:3, Eagles - Kickers 8:4, Gr. White - Wings 2:1, U. Serbs - Lightning 8:0.

Tabulka: Skóre: Body:

1. GR. WHITE	14: 5	8
2. U. SERBS	23: 5	6
3. SCHWABEN	12: 7	6
4. KICKERS	15:15	6
5. EAGLES	12: 8	5
6. SPARTA	7: 5	4
7. LIGHTNING	7:16	2
8. WINGS	9:14	1
9. VIKINGS	7:14	1
10. FALCONS	6:23	1

Sparta - Schwaben 3:1

Velké překvapení Zimního mistrovství v zápase, ve kterém vysoce favorizovaní Schwaben podlehl tvrdě bojujícím Spart'anům. V mužstvu Sparty nebylo vidět slabín. Všichni hráči si byli vědomi, že musejí podat nejlepší výkon, aby v tomto utkání čestně obstáli - a Spart'ané tentokrát opravdu nezklamali!

Již v první třetině Galdino Santillan obdržel pěknou přihrávku od Wolfa a lehce skóroval.

Ve druhé třetině bývalý hráč mužstva „Sting” McGaully, který hraje nyní za Schwaben, vyrovnal na 1:1. Paul Hellseth získal Spartě opět vedení, když bombou překonal výborně hrajícího brankáře Schwaben - Feldmana.

Poslední třetina patřila Spart'anům, což jim také dopomohlo k další brance, kterou docílil zblízka Santillan.

Program zápasů 5. kola v neděli 14. února 88

3:00 hod.	Gr. White - U. Serbs
3:45 hod.	Kickers - Sparta
4:30 hod.	Vikings - Lightning
5:15 hod.	Wings - Schwaben
6:00 hod.	Falcons - Eagles

Tuto neděli hraje Sparta proti Kickers. Výkop je stanoven na 3:45 hod. Přijďte povzbudit naše mladé mužstvo, které Vám předvede velmi pěknou hru.

Další informace obdržíte v klubovně Sparty - ☎ 312 - 780 - 1590.

Jarda Fajkus

Ota Hora, Ottawa:

Věřil president Beneš že po puči „Události v CSR rozvíří válečný konflikt?”

Ve své knize „Svědectví o puči” (1978) jsem napsal, že Churchill již v roce 1945 otevřeně mluvil o tom, že Sovětský svaz zabírá od Balkánu až po Berlín jednu zemi po druhé, a to bez odporu. Proto na jaře v roce 1946 ve své slavné řeči ve Fultoně v USA Churchill mluvil už o „železné oponě”. Dlouho po puči - teprve v exilu - jsem se dozvěděl z knihy „The MacKenzie King Record” - (by J. Pickersgill and L. F. Forster, volume 4, page 112-117) - o možnosti útoku Ameriky proti Rusku s použitím atomových bomb, bude-li Rusko pokračovat ve svých výbojích v Evropě. V době zasedání čtyř spojeneckých zahraničních ministrů v listopadu 1947 v Londýně a u příležitosti královské svatby, právě tři měsíce před komunistickým únorovým pučem v Praze, kanadský ministerský předseda W. L. MacKenzie King měl rozhovor s Churchilllem o stálých výbojích Sovětského svazu v Evropě, připomínající podobné výboje Hitlerovy. Churchill mluvil o možnosti války podobně jako zahraniční ministr Velké británie Bevin. Řekl, „že na této konferenci se musí Rusům říci, že národy, které bojovaly za svobodu, nedovolí, aby Sovětský svaz ničil Západní Evropu a rozšířil na ni svůj režim. Nebudou-li s tím tady a teď souhlasit, během několika dnů provedeme útok na Moskvu a jiná vaše města a zničíme je letecky, atomovými bombami. Nedovolíme, aby tyranie pokračovala.”

Na otázku, jak by mohla Amerika mobilizovat své síly do války v této době, Churchill odpověděl: „Začaly by útokem na Rusko. Jistě víte, že mají pro to připraveny plány už přes rok...” Kanadskému ministerskému předsedovi to nebylo známo. Věděl však, že Amerika zvětšuje zásoby svých atomových bomb, a že jejich zásoba je už ohromná... Churchill usoudil, že řekne-li se toto Molotovovi, Stalinovi a jiným, že ustoupí a zastaví své hrozby... Pak dodal, že válka může být odvrácena, když se proti SSSR postavíme pevně - nyní!

Uvádím to proto, že v kritických dnech puče jsme o tom nevěděli, což je nepochopitelné, vždyť jsme měli čs. velvyslanectví v Londýně a snad ani president

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí bat'ovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!”

nevěděl o tom, že Amerika byla připravena na válku s Ruskem. Zkouškou mohl být komunistický puč, kdyby bylo bývalo použito ozbrojeného odporu proti komunistickým ozbrojeným silám, event. i zásah Rudé armády, bylo by snad možné, že Amerika by pohrozila Sovětskému svazu použitím atomových bomb, na něž měla tehdy monopol, a k puči nemusilo dojít. Amerika by provedla útok na Moskvu a jiná města a zničila by je bývala atomovými bombami. Nic takového se nestalo. Stalin zřejmě věděl o přípravách Ameriky a o názorech, které Churchill v Londýně tlumočil kanadskému ministerskému předsedovi. Proto strategie komunistů k nastolení diktatury byla zřejmě Stalinem a Moskvou nadiktována tak, aby před světovým veřejným míněním budila dojem, že vše se stalo legálně. Ač jsem v době puče nevěděl o válečných úmyslech Ameriky, cítil jsem, že jsme měli jako demokraté, tj. většina, klást odpor komunistům všemi prostředky, a nemuselo dojít k hanebné porážce demokracie. I tehdy jsem nevěřil v zásah Rudé armády, která „prý stála na hranicích“. Československo mohlo být nadále svobodné a nikoliv - již 40 let - zotročeno!

(Poznámka redakce: Vážený pane Hora, zní to sice působivě, ale nám - dnes ještě stále o trochu mladším se chce zdát - (podle toho, co jsme dosud o únorovém puči četli) - že v únoru 48 už bylo přece jen pozdě na nějaké bojování, i kdyby naši chlapi byli bojovat chtěli, protože čs. armádu už tehdy měli komunisté „prošpikovanou“ svými věrnými špehy a zrádci - stejně jako policii a „tovární milice“. To všechno si už přivezli z Moskvy do Košic s hotovým programem i se zaprodancem generálem Svobodou. V té souvislosti si dosud stále vzpomínám na hrozně vážně zamýšlenou tvář svého drahého, dnes již zesnulého táty, který bolševiky dobře znal, a hrozně zvažněl při první zmínce o 28. říjnu jako „novém“ svátečním dnu znárodnění. - „Tak, to je chlapi, brzký začátek konce naší svobody!“... Dodnes jej slyším, a tak trochu se jen divím, cítil-li totéž někdo během zbývajících měsíců z poslanců v našem Národním shromáždění? - Únorové události v roce 1948 jsem už jen prožíval daleko od domova - v Belgii - a na kolenou před rádiem v nočním vysílání z Prahy. - Po pohřbu Jana Masaryka v březnu 48 jsem dostal oklikou od uštvaného táty

kratičký vzkaz, psaný maminou: „Jaryno, i když nejsem zrovna nadšen Tvým rozhodnutím, stát se „farářem“, nevracej se domů, zůstaň venku, v Tvé rodné vlasti začíná křížová cesta na Kalvárii, o jejíchž bolestných zastaveních - jichž bude víc než 14 - nemá náš závislivý lid ani potuchu! - Prozatím je všechno ztraceno! Mělo se bojovat, ale Moskvě úplatný a Moskvou dosazený generál Svoboda tomu měl a uměl zabránit. - Podle mého soudu šla udělat nakonec jen jedna jediná věc: Pozvat 3-5 českých či slovenských chlapců ve vojenských uniformách se samopaly do presidentovy pracovny, když přijímal Gottwaldovu delegaci, a zavřít je někde do jarmy. Jakmile pak kladli presidentovi „kudlu na krk“, aby přijal resignaci 13 ministrů, měli z jarmy vyskočit a celou Gottwaldovu delegaci postřílet. President Beneš měl pak mít připravený pod stolem mikrofon, promluvit k národu a dát rozkaz armádě k zásahu, který by na radiostanici na Floře jiní národu věrní vojáci donutili přítomné hlasatele pod hrozbou samopalů vysílat. Kdyby k této situaci bývalo došlo, Sověti by se bývali ničeho neodvážili, zvláště kdyby USA a Západ šel s námi. Nestalo se, a tak jdeme na Kalvárii.“ - Ovšem, co mohl dělat zestárlý, nemocný a od komunistů podražený president Beneš? Jedině včas odstoupit, vyhlásit volby a včas odejít.)

Věděl president republiky Beneš při donuceném podepsání nové vlády o možnosti války mezi Amerikou a Ruskem?

Dlouho a snad nikdy nebude vysvětleno a nedovíme se pravdu o tom, proč president

Beneš přijal demisi ministrů, aniž je předtím přijal k rozhovoru - (jak slíbil) - a proč podepsal Gottwaldem doplněnou novou vládu bez předchozího souhlasu a proti vůli třech nekomunistických stran. Mělo se bojovat, vždyť náš boj proti komunizaci hned od prvních dnů tzv. „osvobození“ přinášel úspěchy; získával sympatie veřejnosti a narovnával páteře ustrašených občanů. Demokracie sílila, zatímco komunisté ztráceli sympatie veřejnosti. Věřil jsem, že pomalu, ale jistě jsme na cestě k vítězství a k demokracii, že svobodu uchráníme za podmínky, že všechny nekomunistické strany budou jednotně postupovat proti komunistům a tuhý boj uvnitř sociální demokracie nakonec vyhrají věrní sociální demokraté proti zrádné prokomunistické Fierlingerově menšině. Vždyť ve volbách volilo 62 % pro demokracii, 38 % pro totalitu!

Vzpomněl jsem si na to, co řekl Jan Masaryk ministru Ripkovi po návratu v Moskvu, kde se jednalo v červenci 1947 o Marshallově plánu a jeho odvolání: „Nemohu přesně vysvětlit, proč, ale jak jsem naslouchal Stalinovi, měl jsem dojem, že Stalin počítá s válkou s USA. Všecko šlo za jediným cílem: válka!“ Budiž to připomenuto, co po návratu z Moskvy napsal dr. A. Heidrich: „Stalin si vytkl za cíl nynější sovětské politiky: „dostat Ameriku z Evropy a Asie za každou cenu.“

Teprve v exilu jsem četl některé projevy presidenta Beneše, učiněné už po puči. V jednom z nich je presidentův výrok o tom, že „události naše rozvíří válečný konflikt, kterému jsem chtěl zabránit. Vývoj věcí však nyní půjde tak, že tomu bude těžko

čelit.“ Je to záznam, který učinil arm. generál A. Hasal, když president republiky hned po puči přijal - v pátek dne 27. února 1948 - zástupce armády ministra národní obrany gen. L. Svobodu, náčelníka hl. štábu gen. B. Bočka, přednostu voj. kanceláře presidenta republiky arm. gen. Hasala a velitele 1. oblasti arm. gen. K. Klapálka. Gen. Svoboda přednesl projev za armádu, v němž žádal, aby president republiky neodcházel z presidentského stolce, aby zůstal se svým národem a neopouštěl jej.“ - Nejdůležitější však byla presidentova odpověď na otázku gen. Svobody o tom - „Jaký vliv budou mít naše události na mezinárodní situaci“. Na to odpověděl president republiky zhruba toto: „Mezinárodní situace je velmi vážná, jak jsem ostatně s Vámi, pane ministře, mluvil, jak v Sezimově Ústí, tak i později. Události u nás mají a budou mít velký vliv na mezinárodní situaci. Vám - vojákům - to mohu říci: je to jen pro Vás, abyste znali můj názor. Události naše rozvíří válečný konflikt, kterému jsem chtěl zabránit. Vývoj nyní půjde tak, že tomu bude těžko čelit...“ (Smutný, s.IV/170-1).

Tyto výroky presidenta republiky mne přinutily k přemýšlení o jeho postupu v době Mnichovské krize. Tehdy byl národ jednotný a připraven k boji. Spojenci nás opustili a zradili. Byli jsme odkázáni jen sami na sebe. Porady presidenta Beneše s generály, zda bojovat či nebojovat, vyzněly nakonec v kapitulaci! Tehdy president

Beneš byl naprosto přesvědčen, že dojde neodvratně k válce. Nač tedy vydávat národ ohromným ztrátám? I když pak president v únoru 1948 přijal demisi a listinu nové vlády pod krutým nátlakem a násilím podepsal, nebyl si jist, že tak jako tak neodvratně dojde k válce proti Rusku? Soudím proto, že president Beneš o válečných úmyslech a o hovorech, které vedl Churchill v listopadu 1947 v Londýně - věděl, zatímco nám - politikům a čs. občanům vůbec o tom nebylo nic známo. Pravdou je, že komunistický převrat v Československu rozvířil hladinu světového veřejného mínění; následovaly četné protesty vlád, výsledek puče donutil nekomunistické státy, aby vytvořily Severoatlantické souručenství NATO a vyjednávali a Adenauem o zřízení NSR. K válce nedošlo, protože mezitím i Sovětský svaz vyrobil své atomické bomby, Amerika ztratila monopol a obě strany si od té doby - už po 40 let - uvědomily, že použití atomových bomb by obě strany ochromilo, ba zničilo.

A tak předpověď presidenta Beneše o tom, že naše únorová tragédie z roku 1948 „rozvíří válečný konflikt“ se nesplnila, ale po puči se na dlouhá léta rozvířila jen válka - studená, která - bohužel - Československu svobodu dodnes nepřinesla... (Pozn. redakce: Ptáme-li se stále: „Kdo byl vinen?“ Jediná spravedlivá odpověď na to je: „Byli jsme vinni všichni.“ Proč? Protože jsme byli naivní a podstatu komunismu jsme neznali!)

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

ℓ 749-0281

Poslání lékařů vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2954

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového perí a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás! Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Derk Kinnane Roelofsma:

Jak hledí dnešní američtí protestanté na křesťanskou nauku o pekle

Málo se o ní zajímají,
protože mluvit dnes o pekle
není „moderní“

(Dokončení z min. čísla)

Už v Danielově proctví například čteme: „A mnozí z těch, kteří spějí v prachu země, se probudí, někteří do věčného života, jiní k hanbě a věčné potupě.“ Část židovského podsvětí, zvaného „šeol“, (u Řeků hades) - byla vyhrazena zlým. Tato část dostala různé názvy: Abaddon (destrukce), Bor (jáma), Gehinnom (údolí Hinnom) neboli Gehenna, stráž v předměstí Jeruzaléma.

Také v řecko - římské civilizaci vznikl názor o různých osudech v posmrtném životě pro dobré i zlé, podle toho, jak kdo žil na této zemi. Plato ve svém dialogu „Faedon“ vzpomíná na názor filosofa Sokrata, který prý řekl, že podle jeho mínění „něco zůstává i pro mrtvé; mnohem lepší věci však zůstávají pro dobré lidi než pro zlé.“ Římský básník Vergilius, který zemřel roku 19. před Kristem, napsal, že prý mrtví jsou převáženi do království boha Plutona, kde se jim dostává odměny nebo trestu.

V evangeliích Ježíš popisuje peklo různým způsobem: jako zevnější temnoty, jako místo pláče a skřípění zubů, jako věčný oheň, někdy smíšený s červy a jindy se sírou. Ježíš stejně jako jiní Židé původně pojímal peklo jako místo trýznění padlých andělů, vedených Luciferem, kteří se vzbouřili

proti Bohu. V evangeliu podle Matouše a ve Zjevení svatého Jana je Bůh popsán jako ten, který při posledním soudě sedí na trůně a pronáší nezměnné rozsudky o definitivním osudu každého člověka.

Sv. Augustin, který psal na začátku pátého století, tvrdil, že zmrtnýchvstalá zduševnělá těla zlých budou „hořet na věky“ a při tom se nikdy nesžehnou. Ještě horší však pro ně bude pocit ztráty, to je vědomí, že jsou „mimo boží království“ mimo boží přítomnost a „ve vyhnanství z božího města“ Křesťanský názor v pozdějších staletích přijal toto učení sv. Augustina. Florentinský básník Dante se jím inspiroval ve svém díle „Inferno“, napsaném kolem r. 1314, které zůstává nejvelkolepějším literárním vylíčením a popisem pekla.

Za reformace Martin Luther umístil peklo nejen do posmrtného života, nýbrž i do vědomí každého člověka o sobě samém. Tuto ideu pak také přejal elizabetánský dramaturg Christopher Marlowe, který ve své verzi „Legendy o doktoru Faustovi“ vkládá Mefistofelesovi do úst tato slova: „Peklo nemá hranic a není omezeno na jedno jediné místo; peklo je tam, kde jsme my, a všude, kde je peklo, tam i my musíme být.“

V 18. století francouzské vícenství hlásalo přirozenou dobrotu člověka a předpokládalo, že člověk je schopen spasit sám sebe bez Boha. Tehdy u většiny vzdělaných západanů peklo ustoupilo do intelektuálního pozadí.

V přítomné době se mnoho nemluví o pekle jako o náboženském pojmu; zato se

mnoho mluví o „peklech“, které si utvářejí lidé sami. Máme strach před nukleární válkou, byli jsme svědky táborů smrti, gulagů, polí smrtících granátů, uměle vyvolaných hladomorů od Ukrajiny až po Habeš. Bernstein však k tomu dodává, že naše pekla jsou zvrácená: bud' postihují nevinné lidi, anebo všechny lidi bez rozdílu. Naše pekla nejsou odplatou zlých jako je biblická Gehenna. A pak ještě říká: „Máme však po ruce pouze slabé mechanismy na potrestání původců koncentračních táborů a vůbec všech zodpovědných za utrpení ve velkém měřítku.“

Filosofka Hannah Arendtová vyslovila názor, že popření pekla mělo ze všech teologických nauk největší vliv a dopad na politický život; zvýšilo totiž touhu držitelů totalitní moci trestat a odměňovat lidi už zde na světě. Tento její názor sdílí také Rev. James Schall, katolický kněz z Tovaryšstva Ježíšova a autor díla „The Politics of Heaven and Hell“, v němž říká: „Totalitní režimy na sebe přebírají v moderní době božskou funkci, určovat konečnou vinu či nevinu lidí, kterou Plato a křesťanství přenechávají duchovnímu transcendentnu. Činí tak proto, že je pro ně nutno „se vypořádat“ s existencí zla. Protože tyto diktátorské režimy nemohou existenci zla popřít, ani nemohou zlo přenechat Bohu k potrestání, protože v Něj odpírají věřit, umístí toto zlo do některých kategorií lidí, které považují za zodpovědné za nedokonalosti lidské společnosti.“ Luteránský pastor a spisovatel Neuhaus ze své strany říká: „Totalitářství satanizuje celé skupiny lidí.“ Sám myslí, že člověkem uskutečněná pekla jsou „nevyhnutelným, ačkoliv nezamýšleným důsledkem tisíciletých pokusů, umístít - v určité době - boží království zde na zemi.“ Existence člověkem utvořených pekél však nikerak neznamená, že by zanikla idea o pekle v posmrtném životě, spojená s křesťanským učením. Neuhaus o tom říká, že „není možno vyhnout se dialektice spása - osvobození“, i když nevěřící francouzský filosof - existencialista a po nějakou dobu i angažovaný komunista Paul Sartre měl svou průpovědku, že „peklo jsou ti druzí kolem nás.“

Peklo je reálné také pro profesora Bloesche. Podle jeho mínění existuje týž oheň v pekle jako v nebi. Tento oheň ztotožňuje s „boží slávou“, a je prý

příčinou blaženosti pro toho, kdo věří, a zároveň je příčinou muk pro toho, kdo nevěří. Přitom cituje výrok Paula Althausa, německého teologa z první poloviny 20. století, podle něhož je peklo „nevyhnutelná Boží nepřítomnost v nevyhnutelném vztahu k Bohu.“ Stejně jako anglikánský autor S.C. Lewis, tak také Bloesch vidí peklo jako definitivní osud hříšníka, který se „více cítí doma“ ve svém egoismu uzavřen do své sebelásky, než kdyby byl ve společnosti svatých. Peklo je „vnitřní temnota“ pro hříšníka, kteý se sám zavrhl svým zatvrdělým odmítáním Boha. Peklo „není nepřítomnost Boha, nýbrž jeho milostná přítomnost i u těch, kteří ho odmítají a jasně „cítí, jak by byli šťastni, kdyby mohli být s Ním.“

Jaké je fyzické utrpení v pekle? Je snad takové, jak to vylíčili sv. Augustin, či Dante? Schall říká: „Je snadnější představit si fyzickou bolest než duševní bolest. Nejkrutější bolesti však jsou ty, které vyplývají z našeho vědomí o tom, co jsme si vyvolili nedobrého, špatného a zlého pod pozlátkem „krásy a zisku“, a o tom, co z naší volby pak nedobrého následovalo. Vědomí toho, že jsme si vyvolili i jen menší dobro, a že jsme toto menší dobro sledovali, nám přinese trpkou duchovní bolest, nikoliv bolest, kterou pocítíme, když si spálíme prsty. Tím však bude postižena celá lidský bytost, tělo i duše. Schall tedy předpokládá, že utrpení v pekle jsou psychosomatické (duševně tělesné) povahy. Ještě také říká: „Můžeme si představovat a popisovat peklo jak chceme, avšak nakonec musíme přiznat, že o tom ve skutečnosti nic nevíme, protože dosud nežijeme v posmrtném stavu, který zahrnuje smrt a vzkříšení všech, dobrých i zlých.“

Jaká je pravděpodobnost toho, že nauka o pekle opět přijde do popředí lidského živého zájmu? Bloesch, ačkoliv sám v existenci pekla věří, nemyslí, že by nauka o pekelných trestech opět nabyla svého původního předního místa v náboženském životě křesťanů. Spíše se domnívá, že bude růst vliv unitářské teologie, která učí, že všichni už jsme spaseni, že všichni si jsme jisti svou spásou. Zároveň se prý s „feministickou revizí“ Písma rozšíří názory o Bohu, že je mužského a zároveň ženského rodu, jakož i názory o Tvůrci - jakémisi Inženýru vesmíru, ale při tom zcela neosobním Bohu. Neztrácí však všechnu naději; myslí, že obdivuhodný vzrůst

evangelických církví v posledním desetiletí by mohl přípravou na znovuoživení křesťanské pravověrnosti. To by pak zároveň mohlo vést k obrodě nauky o pekle, jako místa trvalého odloučení od Boha.

Henry je více optimistický. Říká, že v soutěži mezi strachem z pekla a moderními výklady o nekonečné dobrotě Trojjedného Boha dojde k jakémusi vyrovnání. Těm pak, kteří nevidí žádné jasné předzvěsti o budoucím návratu lidí k náboženství, říká: „Žádný futurista nepředpověděl krizi energie o 10 let dříve, než k ní došlo, a nikdo také nepředvídal, jak potom tato krize byla vyřešena.“

Neuhaus je pouze podmínečně optimistický. Říká, že uskuteční-li se obroda smyslu pro duchovno, posvátno a transcendentno, již jsme už dnes svědky v mnoha odvětvích současné kultury vzdor všemu násilí a neřestem ve velkém, pak se také obrodí naše přesvědčení o nezvratitelných mravních důsledcích toho, jak jsme žili tento svůj pozemský život. Ne snad, že se budeme škarohlídky stále zabývat ztrátami, které jsme - (svým špatným životem) - utrpěli, nebo druhým způsobili, ale že začneme plněji chápat blaženost jako naplnění naší touhy po setkání s Bohem a peklo budeme chápat jako „negaci, nesplnění a ztrátu této blaženosti.“

Polský filosof Kolakowski předložil ideu, která se pokouší smířit křesťanskou víru v peklo s moderní humanistickou citlivostí. Říká: „Hlavně bychom měli upoutat svou veškerou pozornost na to, že sama katolická církev klade větší důraz na konečný dobrý úděl člověka, než na jeho věčné utrapy. Vždycky prohlášovala, že svatí jsou spaseni, a že ještě existují mnohé tisíce dalších svatých, které za Svaté neprohlásila, poněvadž je lidsky nemožné o všech vědět. Naproti tomu neprohlásila o nikom, ani ne o Kristovu zrádci Jidášovi, že by byl na věky v pekle. Bylo by tedy slučitelné s Kristovým učením mít zato, že peklo sice existuje, že však v něm nikdo není na trvalo. Toto je opravdová možnost. Můžeme si tedy myslet, že strašná hrozba pekla je jakousi „boží taktikou“, aby lidé správně žili už ke své spokojenosti na zemi a dostali se pak do nebe, protože Bůh má lidi rád, neche věčnou smrt hříšníka, ale jeho obrácení a spásu. Bernstein vyslovuje jiný názor na vyhlídku „nauky o pekle“ v budoucnu. Říká: „Pouze až by lidská společnost mohla spravedlivě potrestat

DO ČESKOSLOVENSKA v r. 1988

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 12. a 26. května, 9. a 23. června, 7. a 21. července, 4. a 18. srpna, 5. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu, který může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek jsou stejné jako minulý rok. Do Prahy a Bratislavy z Chicaga \$733.00 do konce května a po 15. září; po 1. červnu \$873. Z New Yorku \$623.00 a \$763. Velmi výhodné ceny letenek do Vídně - \$592.00 až \$682.00

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Vyřizujeme zasílání peněžních darů na cestování pro čs. občany do USA a západních států. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Rovněž vyřizujeme zasílání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Prosíme, oznamte nám včas
změnu své adresy

každé zlo, pak by se o pekle možná přestalo mluvit, ale to se lidské společnosti nikdy nepodaří."

(Volně přeloženo z magazínu „Insight“, Dec. 29, 1986 - Jan. 6, 1987).

Pozn. redakce:

Pak tu ovšem existuje - vedle problému zla - problém tělesného a duševního utrpení: slepí, hluchí, chromí, mrzáčkové, nemocní, paralyzovaní, po celá léta na lůžko upoutaní, opuštěné matky, zapomenutí staří, lidé v znetvořených tělech, oběti různých sadistů, přírodních i jiných katastrof, nenávistníci a závistivci - neschopní jakékoliv lásky, skuteční „vyvrhelové a lumpové“, kteří utrápili i své rodiče a děti. Jak ty by to vše mohla i ta nejspravedlnější lidská společnost odměnit, či spravedlivě potrestat? Samotný náš rozum proti tomu přece protestuje! Lidem tedy nezbývá, než to všechno přenechat Pánu všehomíra, jak to výslovně říká Kristus - Boží Syn ve svém evangeliu, v němž stojí také psáno, že Bůh neznásilňuje rozum žádného člověka, jen si přeje, aby na Jeho lásku každý z nás odpověděl láskou sám. A je to zase jen na každém člověku samotném, když ji odmítne, chce se bez Boha obejít a jednat ve všem „po svém“. Pán Bůh prostě od Sebe nikoho neodmítá, a když si někdo mermomocí nepřeje s Ním na věčnosti být a dává svým jednáním na zemi přednost peklu, Pán Bůh mu v tom nebrání. To, že modernímu člověku „nevoní“ myšlenka „pekla“ - věčného rozchodu s blažeností života v Boží přítomnosti - ještě neznamená, že neexistuje duchovní stav věčného zármutku z odloučenosti od lásky Boží, kterou člověk ve svém pozemském životě odmítl, když „kašlal“ na Desatero božích přikázání, nevyužil svých svěřených talentů ke službě druhým lidem, z vydělaných peněz a zděděného majetku nikdy nikomu v ničem nepomohl a uzavřel se do ulity svého egoismu a „patentu“ na svůj rozum. Německý bezvěrecký filosof Nietzsche, který si vymyslel pojem „nadčlověka“, a Hitler se v něm vzhlížel, se nakonec zbláznil a při umírání vypil i svou moč. Když sám Voltaire, francouzský „svobodář“, zakladatel „osvícenství“ a „volné myšlenky“ umíral, přiznal, že není zrovna lehké žít podle Kristova návodu z evangelia, zvláště když někdy ani „boží sluhové za mnoho nestojí“, ale že se v křesťanské víře „lépe umírá“, vydal tím nejlepší svědectví, jehož byl schopen, Kristově Pravdě o konečné Boží

Za zesnulým Vladimírem Chorvátém

Je docela možné, že mnohým našim krajanům i čtenářům H.N. v chicagské oblasti byl vzorný otec rodiny, odborník v tesařině, dobrý boží, spravedlivý člověk a milý společník Vlád'a Chorvát málo známý. Po celý svůj život žil totiž tak trochu „ve stínu“ velmi známé, národně uvědomělé a v americkém kulturním životě velmi úspěšné choti - všem nám známé Ludmily - Lidušky a Lillinky Chorvátové, bývalé členky chicagské „Lyric opera“, která dodnes nezištně a samozřejmě rozdává svůj Bohem svěřený talent krásného melodického hlasu všem našim krajanským kulturním podnikům. Ano, Lillinka Chorvátová je všem našim starokrajanům i exulantům velmi dobře známá - (zvláště nyní z národopisného musea v budově ČSA v Berwynu) - ale o jejím drahém manželovi Vlád'ovi, který ji nyní na Boží zavolání předešel na věčnost, naši krajané asi mnoho nevědí, protože byl pokorný, „nikdy a nikde se netlačil“, a jen se radoval z úspěchů a oblíbenosti své milované Lillinky. A tak je jen spravedlivé, abychom aspoň v H.N. u příležitosti jeho odchodu na věčnost svým čtenářům v krátkosti „prozdělali“, kdo byl Vladimír Chorvát, málo známý manžel všem nám známé a milé operetní nadané pěvkyně Lillinky.

Byl to duševně vyrovnaný, lidsky pěkný a líbivý člověk - odborný a poctivý řemeslník - tesař. Své řemeslo měl rád a proto v něm vynikal. Od r. 1937 byl členem tesařské unie - Local # 1539, a svou vytrvalou a poctivou prací vybudoval finančně solidní základnu k rozvoji své rodiny. Kromě znalosti svého tesařského řemesla si Vladimír osvojil i specializaci v pokládání koberců a ozdobných dlaždic, pro níž byl chicagskými architekty nových budov vždycky vyhledáván.

Rodinným původem byl Slovák - luterán. Jeho rodiče - Jan a Marie Chorvátovi - jej přísně nábožensky vychovali a Vladimír byl od svých dětských let horlivým členem slovenské luteránské farnosti Nejsvětější Trojice na západní straně Chicaga, a zároveň měl od Boha dar opravdové křesťanské tolerance a nikdy se nijak nepřičil katolické víře své drahé manželky Lidušky, kterou měl upřímně a hrozně rád.

V druhé světové válce sloužil čtyři roky v US armádě (1941-45), byl raněn i v zajetí, a za své zásluhy byl odměněn vyz-

namenáním „Purple Heart With Oak Leaf Cluster“. Přes všechny prožité válečné útrapy si zachoval životní optimismus, lásku k lidem a životodárný smysl pro humor.

Všechno to při jeho pohřbu se snažili upřímně vyjádřit i všichni duchovní, kteří se s ním přišli rozloučit a projevit nám upřímnou účast na našem zármutku: Rev. John Rosemeyer, farář osady Boží Prozřetelnosti, jáhen Frank DeVito, slovenský luteránský pastor z kostela sv. Petra a Pavla v Riverside, Il., Rev. Rudolph Shintay, a náš chicagský český misionář Otec Vojtěch Vít, OSB.

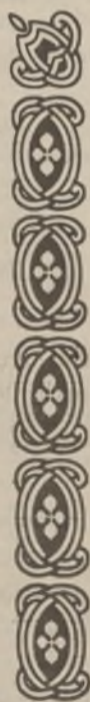
Nakonec mi jen zbývá říci Ti, drahý můj Vladimíre, „See you later.“

Tvá milující a stále do Tebe zamilovaná žena Lillinka.

DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELUM
A ZNÁMÝM

Buy U.S.
Savings Bonds

Tvým věrným, Bože,
smrt život nebere,
ale jen proměňuje
ve věčný v Tvé náruči...

Všem našim přátelům a známým po celých Spojených státech, kteří se o našem rodinném zármutku dosud nedověděli, a kteří nás z krajanského - kdysi tak bohatého kulturního života českého Chicaga - znají, dodatečně oznamujeme, že na Boží zavolání odešel z našeho rodinného středu můj milovaný manžel, starostlivý otec rodiny, dobrácký dědeček a bratr, pan

VLADIMÍR (Wally) A. CHORVÁT z Westchester, IL.

Po všech životních útrapách - zvláště z doby jeho vojenské služby ve 2. světové válce - mu v posledních letech zdraví příliš nesloužilo. Zemřel nám však zcela nečekaně ve čtvrtek 28. ledna 1988, a jeho tělo jsme doprovodili po zádušních bohoslužbách v kostele „Divine Providence“ ve Westchester - v pondělí 1. února 1988 v 10 hod. dopoledne (z Westchester Funeral Home, 10501 záp. Čermákova tř.) na hřbitov „Královny nebes“ v Hillside, Ill.

Upřímně ze srdce děkujeme všem, kdo s námi v těchto těžkých chvílích byli, kdo nám svou upřímnou účast na našem zármutku dokázali svou přítomností, a kdo s námi našeho drahého zesnulého doprovodili až na hřbitov. Navíc děkujeme všem, kdo si s námi na našeho drahého zesnulého Vladimíra vzpomenu modlitbou, anebo aspoň v usebraném zamyslení.

Lillian K. CHORVÁT, roz. Kašparík, manželka;
Kristine NECHVÁTAL s manželem Petrem
a Kamille CHORVÁT, dcery;
Zachary, Sophia a Emily NECHVÁTAL, vnoučata;
Mary, Emilia KAPUSNIK a John s chotí
Hortensíí, sourozenci.

Josef V. Tománek

MARNOTRATNÍ SYNOVÉ

Jeden každý z marnotratných kleslých synů, neposlouchá otce, žehrá na rodinu, kde měl teplý domov, vše co přál si jísti, místo vděku opustil v nenávisti. Po kraji se toulal, vyhýbal se práci, vůbec nedbal na svou čest a reputaci, vzdal se svaté Víry své i Hospodina, když se otec modlil za tuláka, syna. Zbloudilci, jež otce své jste opustili, vrat'te se k nim, vždyť všechno odpustili, splňte jejich přání, každou dobrou vůli, vždyť bez jejich lásky byste zahynuli. Odproste je za bolest a prohřešení, vroucně děkujte jim za své zachránění, polibte jim ruce, usouzené skráně, každé ráno, večer modlete se za ně. Dejte jim svou lásku, již si zasloužili, aby ještě dlouho št'astně s Vámi žili, dle možnosti plňte každé jejich přání, za to Bůh Vám sešle s nebe požehnání. Také Písmo svaté lidu připomíná, marnotratného a nevděčného syna, jenž se polepšil a vrátil k otci svému, za svůj návrat vděčil Králi nebeskému. Synu, když už klesls, dej se na pokání, vrat' se k otci, jenž se těší na shledání, za lásku a odpuštění buď mu vděčný, modlitbou si vypros v nebi život věčný.

/New York, 28.I.1986

Odbočka ČSNRA San Diego hlásí...

První setkání v letošním roce uspořádala odbočka ČSNRA San Diego v neděli 24. ledna v Del Mar, za početné účasti členů a hostů. Přijeli manželé Halouzskovi, kteří po patnáct let působili v Manile na Filipínách a nyní se na penzi usadili v Laguna Hills; dr. Jirí Liška, starosta Sokolské župy pacifické z oblasti Los Angeles, manželé Cymbálovi z Northbridge u Los Angeles, a další hosté a přátelé ČSNRA, které srdečně uvítala předsedkyně odbočky dr. Marie Dolanská. Dialog: „Co se stalo v Československu?“ přednesli Jožka Pejskar a Eva Franklinová. Největší zájem byl upoután na video - film Smatanovy „Prodané nevěsty“, předvedené v pražském Národním divadle. Po programu se sešli členové výboru odbočky a jednali o příštích setkáních.

Dne 21. února 88 se bude konat výroční schůze s volbou nového výboru, a pak bude následovat přednáška dr. Miloše Halouzky na téma: „Jak jsem poznal Filipíny za svého patnáctiletého působení“.

Dne 6. března odbočka uspořádá vzpomínku na 40. výročí tragické smrti čs. ministra zahraničí Jana Masaryka. Bude též promítnut video - film o Emě Destinové.

Krajanský piknik, který se stal tradicí a příležitostí k setkání krajanů z jižní oblasti Kalifornie bude ve Fallbrooku 5. června 1988. -ar.

PUBLIKACE HELSINKÉ KOMISE DO VÍDNĚ

Jak jsme oznámili v Hlasu národa 23. ledna 1988, Helsinská komise ve Washingtoně - (Commission on Security and Cooperation in Europe) - vydala v prosinci 1987 publikaci pod názvem „Human Rights in Czechoslovakia - The Documents of Charter 77 - 1982-1987“, která zahrnuje více jak 50 vybraných dokumentů a dopisů, vydaných Chartou 77 během tohoto období. Je to již druhá publikace Helsinské komise pokud se týká dokumentů Charty 77. První publikace zahrnovala „Dokumenty Charty 77 od r. 1977 do r. 1982.“

Publikace byla rozeslána různým organizacím a institucím. Ve Vídni, kde bylo 22. ledna 1988 zahájeno další kolo jednání Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, byla rozdána zástupcům všech 35 delegací zúčastněných signatářských států.

-afa-

NINA SVOBODOVÁ

*Dívčího
okna*

čračování z min. čísla)

„Musím už běžet, opravdu. Mám nejvyšší čas, abych se u Skálů otočila, pozdravila tetu a strýce a utrkala hned zas domů.“

Modrý pohled sklouzl s lítostivou výčitkou na košíček, zavěšený na lokti.

„Té svátkové výslužce naše procházka moc neprospěla a já myslím...“

„Že si u Skálů ani nevzdechnou na to, aby prohlíželi, má-li některá hvězdička nějaký ten cípek nakřivo nebo zda některá růžička má o nějaký lístek víc nebo míň,“ vskočí jí do řeči její společník. „Hlavní věc je, když ta procházka prospěla nám, co říkáte, Růženo?“

Dívčina růžová tvář se zvedá k tváři mladého muže.

Nemusí říkat nic, protože v jejích rysech i v jejích očích je napsáno nekořale víc, než by mohlo být kdy vyřčeno slovem.

Březnové slunce září, vzduch voní sladkostí jara, svět je až nesrovnatelně krásný. Zář očí, vlna dechu i plamen rtů splyne na okamžik v jedno záření, v jednu vlnu, v jeden jediný plamen.

A ta chvíle, bezmezně štedrá, je i krutě krásná i tvrdě skoupá. Neboť ta, která jí jde vzápětí, chystá již loučení.

Na dívku čeká návštěva příbuzenstva, na mladého muže několik listin na úřady, které po večerech psává za svého unaveného otce, a konečně i vlastní studium. A to studium je přísné a náročné, to dovede zaplnit den, večer a často i značnou část noci.

Přece však oba, Růžena i Michael, chtějí prodloužit chvíli až na její nejzazší hranici, znásobit ji a naplnit novým a novým kouzlem.

Znovu se k sobě vztahují ruce, nachylují hlavy, přicházejí vstříc oči i rty.

A v té chvíli se objevuje v záhybu svahu postava chodce, která směřuje vzhůru k svatému Apolináři.

Zamilovaní se rychle od sebe odtrhnou a zapátrají zrakem po příchozím, který vystupuje vzhůru po pěšině lemované křivolakými zdi zahrad. Černý, límcový plášť se tvrdě rýsuje na pozadí mladé zeleně, a jak se postava choce, vysoká, štíhlá téměř hubená přibližuje k místu, kde stojí mladá dvojice, poznávají oba v jediném okamžiku, kdo to kráčí vzhůru po svahu, který vede od nemocnice sester Alžbětinek k svatému Apolináři a odtud ke Karlovu. Poznávají tu postavu, která jako by vždycky přerůstala o celou hlavu lidský dav, poznávají tu tvář, jež naplněna podivnou tesknotou, rýsuje se nad bílým, tvrdě škrobeným límcem.

„Doktor Pavel - z Karlova!“

V dívčině hlase se zatřepetá právě tolik potěšení z tohoto setkání jako údiv nad ním. Doktor Pavel je skvělý kněz, druhého takového člověk nepotká, ale přece v té chvíli... U Hudců jsou přesvědčeni, že je Růžena již dávno se svou sváteční výslužkou u Skálů, že se baví s Lenkou a s malým Vašíčkem, a ona má zatím ke Skálům rozhodně dál než k domovu, protože uvázla na tomhle opuštěném a překrásném svahu, a nejen že nespíchá dolů do Podskalí, ale ještě si vymýšlí kdejakou záminku, aby zde mohla o několik chviliek déle postát s Michaellem. Doma nemá nikdo ani nejmenší tušení o tom, kdo dnes doprovází Růženu do Podskalí a Růžena si pro tu tajnost nečiní ani nejmenší výčitky, protože je přesvědčena, že má právo se sejit s tím, kdo je jí tak zvlášť radostně blízký a milý. Ovšem - a v tom si Růžena nic nenamlouvá - maminka by měla asi opačný názor, a kdyby se o dnešní schůzce (právě tak jako o těch předešlých) dověděla, spustila by pěkné kázání. A nezůstalo by jen při kázání, to Růžena předobře ví, a proto se také až dosud úzkostlivě vyhýbala tomu, aby se s Michaellem sešla někde blízko svého domova. Růžena je bystré děvče a ví dobře, že student práv by nebyl v Hudcově rodině vítaným uchazečem o dceru. Zná dobře hudcovské sebevědomí, které

se dívá nevraživým úkosem na všechno, co nemá za sebou dům, ohradu, mlýn či pěknou živnost, na níž zatím hospodaří otec, ale která se jistě jednou dostane dědictvím synovi. Živnost, která kvete, nese peníze i naději na nové a nové výhody, užitky, peníze a domy. Kdepak student - a k tomu ještě student z tak chudého domku, jako je domek písaře Gregora! Ano, kdyby tak Michael byl již doktorem práv a seděl někde v úřadě nebo alespoň v advokátní kanceláři - to by bylo něco jiného! To by si snad i otec Hudec dal říci a takového panáčka pozorně vyslechl. Takto je však Michael teprve v polovině studií, a třebaže je bystrý a pilný, musí ještě počítat dobré dva roky na to, než se dostane ke kýžené promoci. A do té doby musí být ticho a Růžena musí být prostá jako holubice i opatrná jako had, aby se u Hudců nikdo nic nedověděl a jí její krásnou lásku nezkažil. Ano, lásku - to je to pravé slovo, protože Růžena nemyslí tolik do budoucnosti jako její přítelkyně, ty dcerky z drobného měšťanstva, které již od školních let si háčkují, pletou, šijí a vyšívají výbavu, a víc než na milého hochu myslí na to, jak si zařídí kuchyň a pokoje, a když líbají, vidí již před sebou závoj s myrtovým věnečkem a vlečku svatebních šatů.

Růžena má Michaela ráda, sotva si dovede představit, že by někdo jiný než on mohl kráčet životem těsně vedle ní - přece však jí stačí přítomnost. A hovoří-li o budoucnosti, činí tak jen kvůli tomu veselému chlapci, který se umí tak krásně smát, zpívat, tančit i líbat. Kvůli Michaelovi. On je tak jasná přítomnost, že se Růženě ani nechce myslit na nic, co by mohlo a mělo přijít v budoucnosti, i kdyby to něco měly být svatební šaty, myrtový věnec a snubní prsten.

Nyní se však objevuje uprostřed jejich schůzky stín, a ten stín je člověk, kterého si Růžena váží a kterého se zároveň trochu obává. A kdyby se on, otec Pavel, zmínil jen slovem před kýmkoli z Hudcovy rozvětvené rodiny (ta rodina je sama s to, aby úplně zabrala celý karlovský chór při nedělní „velké“ mši svaté), mohlo by být u Hudců zle. A to Růžena nerada, toho se chce za každou cenu vyvarovat, i když právě nemyslí na zařízení pokoje a na vlečku svatebních šatů jako její přítelkyně.

A tak stojí na kraji nerovného, špatně dlážděného chodníku u zdi, nad níž se chvějí zelenavě trásně jehněd, a její modré oči měří s úzkostnými rozpaky vzdálenost, která ji dělí od otce Pavla. Vždyť před chvílí ji zde, právě na tomto místě pod jarní jívou líbal Michael Gregor... Bylo to krásné, tak krásné, jako nic druhého na světě, ale přece jen... Dívčí hlavou se honí mraky obav, jejichž okraje se zabarvují tvrdou, ocelovou šedi.

Když se však postava otce Pavla přiblíží na deset, patnáct kroků, rozptýlí se ty mraky jediným rázem. Ne, otec Pavel je nemohl vidět. Již proto ne, že jeho oči bloudí někde po obzoru, upřeny do výšek, které není možno změřit. A jeho tvář je tak podivně teskná, že se člověku mimoděk zdá, jako by se slunečná březnová pohoda měnila ve stín podzimu a jako by i píseň řeky pod skalou zaznívala ne jásáním jarního opojení, ale přesmutným „miserere“.

Když přechází mimo ně, ani si neuvědomuje jejich přítomnost. Jeho oči se upírají k obrysu věže chrámu svatého Apolináře, nakreslenému výrazným tahem na pozadí bezmračné oblohy.

Mladí lidé hledí za ním mlčky. Neboť ten pohled, který se mimoděk dotkl jejich tváří, aniž si uvědomil jejich podoby nebo dokonce jejich jména, vyzařoval takovou hlubokou vážnost a zároveň takovou zvláštní sílu duše, že druzí stojí bez hlesu okolo cesty, kudy se tento muž bere.

Teprve když vysoká postava řeholního kanovníka karlovského mizí v ohybu cesty, chopí se Michael opět Růženy ruky. Ale ten něžný a horoucí stisk je právě jen stiskem na rozloučnou. Neboť Růžena má nejvyšší čas, aby se dala na cestu k „Božímu oku“ - a Michael? Pro dnešek je sice hotov s kondicemi, ale zdaleka ne se studiem. A proto i on zaměří dolů k řece a vyhledá si někde u kostela Zvěstování Panny Marie na Slupech nějakou lavičku nebo zídku na slunci a přece zároveň stranou pracovního ruchu, vytáhne z kapsy knížku a sešit poznámek a dá se do práce.

A jak bude postupovat čas, neopomene od svých paragrafů a sáhodlouhých odstavců trestního zákoníka pozorovat čas od času cestu, která vede od ohrad směrem k Slupům. Vždyť Růžena slíbila, že půjde domů zase tou cestou, kterou se ubí-

rali společně do Podskalí, a že tedy bude možno, aby ji doprovodil skoro až k svatému Apolináři.

Růžena zatím běží - doopravdy běží - protože teprve teď si uvědomuje, že jí ta krásná chvílka, strávená na svahu mezi svatým Apolinářem a nemocnicí Alžbětinek, zabrala většinu času, vyhrazeného pro návštěvu u Skálů. Proto se jen kmitá mezi ohradami, zkracujíc si cestu přes dvory i přes uličky, zdánlivě slepé a uzavřené, až se celá uzardělá spěchem ocitá před branou domu „U Božího oka“ a tam v pravém smyslu toho slova se srazí s Janem Skálou, který se vrací domů ze své samotářské procházky po břehu Vltavy.

Pozdraví se s onou zdvořilou srdečností lidí spřízněných jak rodem, tak i vzpomínkami na významnou životní chvíli, na níž oba brali podíl, a vstupují do domu.

Vyběhne jim vstříc Lenka, široce se usmívá a s radostí vítá svou svatební družičku, pobízí ji do domu a švitoří přitom, jako by rozehrávala zvonkovou hru.

Lenčina slova se řítí jak proud bez hrází. Vede hosta do přízemí, do velikého, světlého pokoje, nutí, aby Růžena odložila, a švitoří, obracejíc se zároveň jak k hostu, tak i k manželu, který se sice jejím slovům usmívá, ale tak nějak vzdáleně, jako by z nich vnímal sotva každé desáté.

Lenka se otáčí okolo sestřence. Mají se rády, třebaže se jejich povahy podobají navzájem právě tak málo jako celý jejich zevnějšek. Hnědooká Lenka je živelnější, v pohybech značně prudší než Růžena, jejíž pravidelná krása působí na první pohled až příliš chladně.

(Pokračování příště)

Illinois Benedictine College

In commemoration of the centennial of Illinois Benedictine College and in recognition of the ethnic heritage of the College, the Cultural Affairs Committee of IBC invites you to a concert by

Renowned Slovak Violinist

PETER MICHALICA

Cheryl Wampler, D.M.A., accompanist

Saturday, February 20, 1988
Benedictine Hall Social Center

Discussion Series: 7:00 p.m.

Recital: 8:00 p.m.

Tickets:

Adults: \$7.00; senior citizens and non-IBC students: \$4.00

Violinist Peter Michalica is one of the most prominent contemporary representatives of Slovak performing art. He has at his disposal a rich fund of natural musicality, talent, and sharp intellect. A combination of these components brought him his first major international artistic success—he became a prize winner at the Carl Flesch International Violin Competition in London in 1966.

Peter Michalica studied at the Conservatory and at the College of Musical Arts in Bratislava, Czechoslovakia, with Professor J. Skladany. He did his postgraduate work at Moscow's P.I. Tchaikowski Conservatory with Professor Y. Yankelevitch from 1971 to 1974. In 1975, he was invited by Professor A. Gertler to continue his postdoctorate studies at the Royal Conservatory of Music in Brussels, Belgium. During this period he won the "Premier Prix avec Grand Distinction" in the competition organized by the Royal Conservatory.

In addition to many concerts and recitals in Czechoslovakia, Peter Michalica has performed in more than twenty countries on four continents. He regularly cooperates with radio and television companies in Europe. His recordings are published on the Opus and Supraphon labels.

Peter Michalica is an outstanding teacher. He taught at the College of Musical Arts and at the Conservatory of Music in Bratislava, Czechoslovakia, and at Michigan State University in Lansing, Michigan. He was a Fulbright professor at Wayne State University, Detroit, Michigan, and is there currently as a Visiting Professor.

Peter Michalica is a musician with an extensive repertoire in the baroque, classical, and romantic styles. He is also an outstanding performer of music written by contemporary Slovak and Czech composers. Many of their compositions have been dedicated to him. In highest recognition of his artistic contributions, Peter Michalica was awarded the Slovak National Prize in 1982 and the title "Distinguished Artist of Czechoslovakia" in 1986.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

☞ Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
☞ Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
☞ ALL PHONES:
484-0800

Martha Washington Hospital

4055 North Western Avenue
Chicago, Illinois 60618
312/583-9000

Martha Washington Hospital's Oncology Center, 4055 N. Western Ave., is offering free physical exams for the months of February and March.

The National Cancer Institute's newest reports indicate that the incidence of breast cancer is at a record high. The key to preventing breast cancer is screening," stated Shirley Klein, assistant administrator at Martha Washington Hospital.

The breast screening service includes a free breast examination. However, there is a nominal fee for a mammogram, pap smear, and any lab work needed. Instruction on self examination and patient education films from the American Cancer Society will also be offered.

"We want to encourage the public to undergo regular screening, so we are including the free physical during February and March," stated Mrs. Klein.

Tests for cervical cancer, which is almost 100 percent curable when detected and treated early, are available. Testing for prostate cancer, which kills more men than any other malignancy except lung and skin cancer, also are offered.

To schedule for a free physical examination contact the center. Physicians on staff speak many different foreign languages. Spanish and speaking people call 583 - 7070. English and Greek speaking people call 583 - 6060. Don't wait, don't become a statistic!

For more information contact: Janelle Wilson, (312) 661 - 0050

PARK DISTRICT WASHINGTON MONUMENTS

George Washington's birthday is Monday, Feb. 22, Washington is immortalized in two monuments in the Chicago Park District.

A statue of Washington is located in Grand Park at the front entrance of the Art Institute - Michigan Av. between Monroe Dr. and Jackson Blvd. It is the work of Jean Antoine Houdon and a replica of Houdon's famed Washington statue that stands in the State Capitol at Richmond, Va. The life-sized bronze statue is mounted on a marble base approximately three feet square by three feet high. It depicts Washington in regimental dress, holding his cane in his right hand... his left hand resting on a bundle of rods which, in the days of the Romans, were symbols of power. It was donated in 1917 by the B. F. Ferguson Fund.

A second statue of Washington is located in Washington Park on King Dr. and 51st St. It is a likeness of Washington when he took command of the American Army at Cambridge. Donated by Clarence Buckingham and a number of civic-minded citizens, it was completed June 6, 1904.

LINCOLN MONUMENTS

Abraham Lincoln, whose birthday is Friday, Feb. 12, is immortalized in three monuments in the Chicago Park District.

The statue of Lincoln, located at Stockton Dr. and North Ave., in Lincoln Park was unveiled Oct. 22, 1887. The donor was Eli Bates. Augustus St. Gaudens, who produced a number of pieces of sculptures for not only local recognition but world-wide acclaim as well. The architecture was designed

by Stanford White.

Charles Mulligan is the sculptor of „Lincoln the Rail-Splitter”, located at Washington St. and Central Park Blvd. in Garfield Park. Unveiled in 1911, it was the gift of the West Park Commissioners.

The seated Lincoln statue at Congress Parkway between Michigan Av. and Columbus Dr. in Grant Park was also sculpted by St. Gaudens. It was unveiled on May 31, 1926 and donated by John Crerar.

The Chicago Park District held re-Dedication Ceremonies honoring Lincoln, Friday, Feb. 13, 1987 in Grant Park at the Lincoln statue.

AZALEA FLOWER SHOW OPENS FEBRUARY 13

The Chicago Park District will open its 46th Annual Azalea Flower Show Feb. 13 at Lincoln Park, 2400 N. Stockton Dr. and Garfield Park, 300 N. Central Park Blvd. Conservatories. The show will continue through March 6.

The major attraction to the flower show will be the beautiful wooded shrub called Azalea, which vibrates in a profuse and attractive display in many colors, shapes, sizes and forms.

In addition to Azaleas, other attractive flowering plants such as yellow jasmine, fragrant Japanese Pottosporum, Eupatoriums and colorful Primrose will be available for viewing. Also prominent in this display will be the many spring blooming bulbs as Tulips, Narcissus, Hyacinths and Crocus.

"The Azalea Show gives Chicagoans an opportunity to get away from the cold winds and snowy winter and stroll through balmy indoor temperatures and beautiful springtime scenes," said Richard Faille, Chief Horticulturist for the Park District.

The displays will be nestled in a distinct oriental theme as part of the Park District's year-long „Salute to China" cultural exchange program.

Included is a traditional Chinese pavilion surround by colorful azalea shrubs as well as walkover bridges, rock gardens and moon-shaped stuccoed doorways.

During the Azalea Show, the conservatories are open daily including Sundays and holidays from 10 a.m. to 6 p.m.; Fridays from 9 a.m. to 9 p.m.

Guide service is available free of charge to clubs, civic, educational and individual groups by making advanced arrangements with the Lincoln Park Conservatory, 294 - 4770 or Garfield Park Conservatory, 533 - 1218.

Klas
RESTAURANT & LOUNGE

ANNOUNCE
New Evening
Prices!

5734 W. Cermak Rd., Cicero

SENIOR CITIZENS SPECIALS
Homecooked LUNCHES
\$4.20 TILL 4:30 P.M.
Sundays
10% OFF TOTAL BILL

MONDAY THRU THURSDAY DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork • Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken • Beef Dishes • American Favorites
- Seafood

For Daily Specials and Reservations
652-0795

Complete With Dessert and All The Trimmings For Approximately

\$4.50

VOICE OF THE NATION

Renown Scholar Comments on Rusyn Americans

The distinguished religious scholar, Robert Taft, reviewed at some length in the *Orientalia Christiana Periodica* (Rome) a recent book by Professor Paul Robert Magocsi, **Our People: Carpatho-Rusyns and Their Descendants in North America** (Toronto, 1985). Here follows the text of Professor Taft's poignant remarks.

Professor Magocsi, formerly of the Harvard Ukrainian Research Institute and presently first incumbent of the newly-established Chair of Ukrainian Studies at the University of Toronto, is the major voice in the study of that variously named Slavic ethnic group whose homeland in the geographical center of Europe covers the Carpathian Mountain regions of Subcarpathian Rus' (formerly the Podkarpatská Rus region of Czechoslovakia, since 1945 the Transcarpatian oblast of the Ukrainian S.S.R.) and the area on both sides of the present border between Poland and north-eastern Slovakia. Before World War I, 125,000 to 150,000 Ruthenians from Austria-Hungary came to the United States. By 1980, they and their descendants numbered almost 700,000. The present volume, every page richly illustrated with historic photographs, is to help these Americans understand who they are.

Why this should be a problem is easily explained. With no state of their own, the 19th-20th century immigrants were often coopted into larger unities, political or religious, to which they belonged. Identity is always problematic in border areas of multiple ethnic groups and shifting political boundaries. At home the peasants knew what village they were from, and that was identity enough. Difficulties surfaced when someone wished to include them within a larger national group. Such a broader identity is an acquired one, and depends on who is drawing the borders, who holds political power, who controls the teaching in the schools, the media, etc. In such circumstances, both at home and in the new world, it was largely the churches, Orthodox and Eastern Catholic, with which the people identified.

Indeed, it is ironic that only in

the United States have these people preserved their identity fully, thanks in large part to their Byzantine Catholic Church and its offshoot, the American Carpatho-Russian Orthodox Greek Catholic Church. In the USSR they are affected by the greater Soviet Ukrainian culture, and in Czechoslovakia they are becoming absorbed into the Slovak ethnic group.

The story of their struggle in the new world is not an edifying one. The religious turbulence and competitive nationalistic forces of their homeland were to revive and intensify: a largely peasant Eastern Catholic minority, awash in a majority Latin Catholic sea, ruled by a hostile or indifferent Irish hierarchy; a proselytizing Orthodox Church with the same religious culture and fueled by tsarist money; internal divisions nationalistic and political that left the „Greek Catholics”, as they were called, prey to the divisive influence of these competing forces. The upshot of it all was, from the Catholic point of view, a disaster. Roman neglect, the grave failure of the U.S. Catholic hierarchy to fulfill its pastoral responsibilities, and the Vatican decrees enshrining the subjugation of these people to the Latin bishops, led to the large-scale flight to Orthodoxy of upwards of 225,000 Eastern Catholics.

Orthodox sometimes paint all this in the rosy hues of a „return of the Uniates to their ancestral faith,” but the whole business was considerably more complex and less spiritual, indeed a story that leaves little to be said for either side. Among Catholics, factionalism, the injection of nationalism and politics into church life, the ignorance and hostility of the Latins, the grave deficiency of their bishops, the disastrous policies of Rome; on the Orthodox side, facile jurisdiction hopping, and the opportunism with which renegade Catholic clergy whose motives for becoming Orthodox were often far from spiritual would be received without question and even offered immediate promotion to high office, hardly recommends American Orthodoxy, of that period as a religious body of high spiritual standard.

Through this highly-charged field Magocsi weaves his way

with exemplary objectivity. The book will be a good antidote to popular calumnies about Eastern Catholicism as a force inimical to the national aspirations of these people: for Carpatho-Rusyns, Orthodoxy has been the medium of foreign ethnic dominance more than the Uniate Church ever was. It will also re-dimension American Catholic myths concerning the „greatness” of such leaders of the time as John Ireland, Latin Archbishop of St. Paul.

News of a religious nature or on religious topics is not available inside the country except for that screened by the Government.

They asked that universities and technical schools be opened to believers.

Another group wrote a letter to the Government pleading for a change in policy to restore religious freedom. This was a group of 4,000 priests and men and women religious. They told Mr. Husak that they represented a grand total of 42,000 years in prison. Why, they asked, would the country wish to waste valuable resources, people who have chosen to stay in the country, people who have preached honesty and civic responsibility to those who come to them? As one priest said to me, „I told one official that if a person comes to me in confession and says he has stolen something from his workplace, I tell him he must make up for that working harder or working longer. No one else in the country tells people that except us.”

A seminarian told me that the previous limit of 25 seminarians allowed to enter the seminary in northern Bohemia each year had been relaxed. However, candidates by and large are screened for their suitability - that is, their ability to get along with a hierarchy and church structure that is very pliant in the hands of the Government. Moreover, the quality of theological education is low and mainly pre-Vatican II. Western theological books are not readily available. Study abroad for faculty and students is tightly restricted.

The Government's fear of religious orders is still very much alive. Many seminarians are secret members of religious orders. Seminarians, as they were about to be ordained, had been forced

Any ethnic group would be grateful to have such a thorough, knowledgeable, and at the same time objective chronicler as Magocsi. I have dwelt on religious issues because of their overriding importance. But this book is a mine of information, elsewhere inaccessible, on the whole gamut of cultural, political, and beneficent organizations of this people. From Alexis Toth to Andy Warhol, this is North American Ruthenica on parade, but with-

out gloating over the dirty linen which this group and its churches had in abundance. Especially useful is the Appendix listing Carpatho-Rusyn villages and towns in present-day Ukrainian SSR, Czechoslovakia, Poland, and Romania. And scholars will appreciate the bibliography.

Our People is available for \$20.00 (US) from the Carpatho-Rusyn Research Center, 355 Delano Place, Fairview, New Jersey 07022.

to take an oath stating that they did not belong to a religious order. They had to promise never to join one. The superiors of the officially disbanded orders instructed their seminarians to sign the oath invoking the old principle that an oath taken without freedom has no binding power. It is noteworthy that this past year those about to be ordained refused to sign the oath and Cardinal František Tomášek of Prague gave instructions that henceforth such an oath was not to be administered. Everyone is expectantly awaiting the outcome of this confrontation with the Husak regime.

Printing religious pamphlets or even newsletters can earn you a couple years in prison. This happened in the well known case of František Lizna, who was adopted by Amnesty International about eight years ago. Yet a modest clandestine press still exists.

News of a religious nature or on religious topics is not available inside the country except for that screened by the Government. This forces the people to listen to the religious programs - which were highly praised - on Voice of America and Radio Free Europe. We were told that news about events in Czechoslovakia was accurately aired and more quickly disseminated by the Voice of America than was possible through word of mouth.

So in many respects the relationship of the church - a persecuted church, I would call it - is the same as it was 25 years ago when I first visited Prague. There are differences, however. Last year, to open the Marian Year there were pilgrimages to Levoča and Šaštín, both in Slovakia. It was reported that the Levoča pilgrimage drew 200,000 people of all ages. At the homily time, the celebrant

mentioned that Bishop Ioannes Korec was present in the congregation. Bishop Korec is a Jesuit who was ordained and consecrated in jail in the 1950's. His identity as a bishop was kept secret until he surfaced in 1975. He is under constant surveillance and is not allowed to function as a bishop. He was recently offered a parish in eastern Slovakia and refused it. A friend told me that he was wise since he would be effectively putting himself totally out of the mainstream of Catholic life in Slovakia. After the celebrant mentioned that Bishop Korec was present in the congregation, all 200,000 people cheered him. At the next pilgrimage in Šaštín, the celebrant was told not to mention Bishop Korec's name.

These pilgrimages and such spontaneous reactions would not have been seen in the mid-1960's. The seminarians refusing to sign an oath and the Cardinal's backing them also bespeak a new attitude, not of defiance but of a willingness to take a chance. The two letters - one by the group of students, the other by the priests and religious - are also new things and give a glimmer of hope for the future.

MY own impression from talking to quite a few friends and acquaintances is that the church above ground is alive and liturgically well. The underground church is also quite alive in many forms. There is a saying that since that Communists took over, the wind here blows from the East. One can only hope that Mr. Gorbachov's glasnost, a seemingly gentle wind, reaches Czechoslovakia.

★

*Printing religious pamphlets
or even newsletters can earn you
a couple years in prison. Yet modest
clandestine press still exists.*